

BROJ

7

džuboks

magazin

GODINA I • BEOGRAD 3. NOVEMBAR 1966.
CENA: 1,50 N.D. 150 STARIH DINARA

DONOVAN

IZLAZI SVAKOG TREĆEG U MESECU • SPECIJALNI DODATAK

"FILMSKOG
SVETA"

DONOVAN

3030

Kada su britanske vlasti prvi put ugledale bledolikog mladića među demonstrantima na Trafalgar skveru, kako predvodi svoje vršnjake i pevajući uz gitaru, protestuje protiv rata u Vijetnamu, niko nije mogao da pretpostavi da će on postati zvezda zabavne muzike.

Donovan danas ima 21 godinu, cenjen je kao pesnik, kompozitor, pevač i gitarista. Polako padaju u zaborav dani kada je kao rudar i fabrički radnik skitao provincijom i po periferijskim krčmama pevao za jednu večeru. Danas je ovaj mladić postao protagonista »folk« muzike u Engleskoj i izraziti predstavnik pevača protesta.

— Pitate me protiv čega sam — rekao je jednom Donovan: — To je teško objasniti u nekoliko reči. Protiv rata, svakako... ali i protiv nepravde. Ima toliko zla u različitim oblicima, toliko loših stvari u svetu vidim na televiziji i zato sam srećan kada mogu da učinim nešto čime bih ovo zlo popravio. Ako je to pesma — rado ću pevati.

I zaista, njegove pesme su prihvaćene u celom svetu. Kako je Donovan rođen na granici Škotske i Engleske, i jedni i drugi ga smatraju svojim građaninom. Ali on je građanin celog sveta. Kao i njegov »Universal soldier«!

Donovan krstari ulicama (Sunny goodge street), interesuju ga problemi života (I'll try for the sun), želi poštenje (Ballad of the crystal man), želi da vidi svet bez ratnih strahota (The war drags on), protivnik je rasne diskriminacije (Colours) i tako dalje. Njegove ideje su toliko bliske mladim ljudima da su ga rado mnogi mladi Englezi prihvatili kao svoga predstavnika.

Više Donovanovih pesama je doživelo veliki uspeh, mnoge su se nalazile na listi »top-twenty«, a trenutno je vrlo popularna pesma »Sunshine superman«. To je ujedno i njegov poslednji hit.

U V O D N I K

Oni koji su pre nekoliko godina pratili koncerte vokalno-instrumentalnih sastava sigurno se sećaju koliko je bilo uzbudjenja i oduševljenja među mnogobrojom publikom. Već sama pojava električnih gitara, vibratora, ekofona i moćnih pojačala bila je dovoljna da sama za sebe bude senzacija.

Vremenom smo se navikli na ove uređaje, tehnika nas je zadivila, ali nas više ne fascinira, „temperatura” na koncertima je počela da opada, sve je teže zadovoljiti profinjeni ukus publike.

To što neke grupe misle da će neobičnim kretnjama (čitaj — šou) uspeti da „zapale” mase, može da ima samo trenutnog uspeha i samo kod jednog dela posmatrača. Ako jedan pevač skakuće, kleči, a zatim legne na pod — šta dolazi posle toga? Jer kad sledeći put legne — to više nije novo!

Ostaje, dakle, da se najveća pažnja obrati na nešto što do sad nije bilo u prvom planu — na originalnost i kvalitet. A to nije lako postići. Za to je potrebno dosta truda i napora.

Ako se među deset VIS-ova ne može odrediti šta ko svira ili peva onda to znači da nijedan od njih nije uspeo da nađe sopstveni zvuk, stil ili neki detalj koji bi ga odvajao iz mase drugih.

Posebno je pitanje repertoara. Od toga često zavisi i prijem u publici. Dobar orkestar mora tačno znati za koju publiku svira, mora se pažljivo i unapred pripremiti i ni jednog trenutka ne sme publiku potceniti.

Onaj ko se ne drži ovih pravila može loše da prođe. Primer za to je slučaj sa vrlo popularnom engleskom pevačicom Dasti Springfield. I pored izrazitog uspeha koji su njene ploče imale u svetu, publika pariske „Olimpije” primila je ovu pevačicu vrlo hladno. Šta više, na jednom koncertu su je gadali metalnim novcem. (Tako nešto joj se nikad nije dogodilo u toku njene dugogodišnje pevačke karijere). Znači ni najslavniji pevač ne sme da peva šta bilo i da misli da mu je uspeh obezbeđen samim pojavljivanjem pred mikrofonom. A takvih navika ima među našim VIS-ovima.

Uspon na lestvicama popularnosti je sve teži. Kvalitet sviranja je sve važniji. Oni koji to ranije shvataće u trajnijoj uspomeni.

S A D R Ź A J:

TOP LISTE	2
DOBAR DAN, KAKO STE	4
LOVIN'SPOONFUL	6
GEORGIE FAME	7
PODMLADENA OPATIJA	8
ŠTA MISLITE O BITLSIMA	10
ŠTA IMA NOVO?	12
MODA ZA VAS	14
NJIHOV SJAJ NE TAMNI	15
ARANŽMAN ZA VAS	16
DA LI ZNATE	18
DANI MORANDI	20
KO JE KO	22
DŽEMS BRAUN	24
HITTOVI	25
VESTI	26
OTIS REDING	28
TEHNIČKI KUTAK	29
REZERVISANO ZA VAS	30
ZELE DA SE DOPISUJU	32

top - liste

Poslušali smo za vas

1. Have you seen your mother baby, standing in the shadow (Da li si videla svoju majku, devojčice kako stoji u senci) — Rolling Stones
2. I don't care (Ja ne marim) — Los Bravos

3. I can't control myself (Ne mogu sebe da kontrolišem) — Troggs
4. Guantanamera — Sandpipers
5. Another tear falls (Pala je i druga suza) — Walker Brothers
6. Sunny (Sunčano) — Georgie Fame

Ovog puta su nam se javili naši čitaoci iz Omladinskog kluba iz Bačkog Petrovog Sela.

1. Žuta podmornica (Yellow submarine) — Beatles
2. Pisac džepnih knjiga (Paperback writer) — Beatles
3. Devojka kao ti (A girl like you) — Troggs
4. Lepi flamingo (Pretty flamingo) — Manfred Mann
5. Oboji crno (Paint it black) — Rolling Stones
6. Autobuska stanica (Bus stop) — Hollies
7. Ja te želim (I want you) — Bob Dylan

U izviđačkom domu u Bajinoj Bašti najslušanije su sledeće melodije:

1. Divljakuša (Wild thing) — Troggs
2. Silop John B — Beach Boys
3. Pisac džepnih knjiga (Paperback writer) — Beatles
4. Oboji crno (Paint it black) — Rolling Stones
5. Balla balla — Rainbows

SAD (Billboard)

1. Cherish (Cenjen) — Association
2. Reach out I'll be there (Pronadi me biću tamo) — Four Tops
3. 96 Tears (96 Suza) — Question Mark and Mysterians
4. Black is black (Crno je crno) — Los Bravos
5. Beauty is only skin deep (Lepo je samo ono u nama) — Temptations
6. Last train to Clarksville (Poslednji voz za Klarksvil) — Monkees
7. Cherry, cherry (Srce, srce) — Neil Diamond
8. Psychotic reaction (Psihička reakcija) — Count Five
9. You can't hurry love (Ljubav ne možeš požuriti) — Supremes
10. I've got you under my skin (Nosim te u sebi) — Four Seasons

Los Bravos

ITALIJA (Ciao Amici)

1. Notte di Ferragosto (Avgustovska noć) — Gianni Morandi
2. Che colpa abbiamo noi (Zar smo mi krivi) — Rokes
3. Bang bang — Equipe 84
4. Paint it, black (Oboji crno) — Rolling Stones
5. Sognando la California (Kalifornija sanja) — Dik Dik
6. Yellow submarine (Žuta podmornica) — Beatles
7. Paperback writer (Pisac džepnih knjiga) — Beatles

Ansambl Dik-Dik

Jedan od najpopularnijih italijanskih pevača Little Tony

Ansambl Equipe 84

8. La fisarmonica (Usna harmonika) — Gianni Morandi
9. Amo (Volim) — Adamo
10. Ridera (Smejajese) Little Tony

Top-liste pripremio:
ZORAN MARJANOVIĆ

VELIKA BRITANIJA (NME)

1. Distant drums (Udaljeni bubnjevi) — Jim Reeves
2. I'm a boy (Ja sam dečak) — Who
3. Bend it (Savij je) — Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
4. You can't hurry love (Ljubav ne možeš požuriti) — Supremes
5. Winchester cathedral (Vinčesterska katedrala) — Neē Vaudeville Band
6. Little man (Mali čovek) — Sonny and Cher
7. Have you seen your mother, baby, standing in the shadow (Da li si videla svoju majku, devojčice, kako stoji u senci) — Rolling Stones
8. Too soon to know (Suviše brzo da se zna) — Roy Orbison
9. All I see is you (Sve što vidim to si ti) — Dusty Springfield
10. Walk with me (Šetaj sa mnom) — Seekers
11. Sunny (Sunčano) — Bobby Hebb
12. Guantanamera — Sandpipers
13. Another tear falls (Pala je i druga suza) — Walker Brothers
14. Sunny (Sunčano) — Georgie Fame
15. All or nothing (Sve ili ništa) — Small Faces
16. I can't control myself (Ne mogu da se kontrolišem) — Troggs
17. I don't care (Ja ne marim) — Los Bravos
18. Lady Godiva — Peter and Gordon
19. Yellow submarine i Eleanor Rigby (Žuta podmornica) — Beatles
20. I've got you under my skin (Nosim te u sebi) — Four Seasons

Kameleoni

Ansambl
„Kinks”

1. (7) Žuta podmornica (Yellow submarine) — Beatles
2. (4) Sunčano poslepodne (Sunny afternoon) — Kinks
3. (10) Devojka kao ti (A girl like you) — Troggs
4. (6) Sen izgubljene ljubezni — Kameleoni
5. (12) Crno je crno (Black is black) — Los Bravos

6. (3) Pisac džepnih knjiga (Paperback writer) — Beatles
7. (14) Eleanor Rigby — Beatles
8. (20) Sve ili ništa (All or nothing) — Small Faces
9. (2) Lepi flamingo (Pretty flamingo) — Manfred Mann
10. (—) Ja sam dečak (I'm a boy) — Who
11. (15) Sunčani super čovek (Sunshine Superman) — Donovan
12. (17) Bog samo zna (God only knows) — Beach Boys
13. (16) Dolaze da me odvedu (They're coming to take me away) — Napoleon XIV
14. (—) Zar smo mi krivi (Che colpa abbiamo noi) — Rokes
15. (—) Ljubavnici ujedinjenog sveta (Lovers of the world unite) — David and Jonathan
16. (—) Mali čovek (Little man) — Sonny and Cher

Vilson

Ringo Star

17. (1) Oboji crno (Paint it black) — Rolling Stones
18. (—) Sve što vidim to si ti (All I see is you) — Dusty Springfield
19. (—) Kad sam došao kući (When I come home) — Spencer Davis group
20. (—) Ja te želim (I want you) — Bob Dylan

LISTU SMO SASTAVILI NA OSNOVU PISAMA I PREDLOGA KOJE SU NAM POSLALI: Nela Logar (Ilirska Bistrica), Danegri Nikola (Subotica), Vera Vrbica (Požarevac), Barović Zlatko (Beograd), Ladi Koradin (Kopar), Miro Krnić (Split), Brecljnik Miša (Ljubljana), Srdan Marčetić (Vinkovci), Anči Janežić (Kamnik), Balan Marta (Sombor) i mnogih drugih.

FRANCUSKA (SLC)

Michel Polnareff

Cristophe i Herve Vilard

1. L'amour avec toi (Ljubav s tobom) — Michel Polnareff
2. Le temps des pleurs (Vreme za plakanje) — Claude Francois
3. Celine (Selen) — Hugues Aufray
4. Ton nom (Tvoje ime) — Salvatore Adamo
5. Pedro — Hervé Vilard
6. Le deserteur (Dezertjer) — Les Sun lights
7. J'ai entendu la mer (Čujem more) — Christophe
8. Noir c'est noir (Crno je crno) — Johnny Hallyday

◀ Dusty Springfield i Claude Francois

9. Lundi lundi (Ponedeljak) — Richard Anthony
10. Amoureux du monde entier (Ljubavnici ujedinjenog sveta) — Claude Francois

ADAMO

džuboks'
magazin
KUPON

ŠTA SAM SE
VIDELO
PROŠLOG
MESECA:

1.
2.
3.

**ZA TOP-TWENTY
"DŽUBOKSA"**

IME I
PREZIME

ADRESA:

**dobar
dan,
KAKO
STE**

**»ŽELIMO DA
USPEMO I
TRUDIMO
SE DA TO I
POSTIG-
NEMO«**

**GITARA: ZDRAVKO BOTRIĆ, 21
GODINA, STUDENT ELEKTROTEH
NIKE. SREDNJA MUZIČKA ŠKO-
LA (VIOLINA). POZNAJE INSTRU-
MENTE: KLAVIR, BAS.**

**KLAVIR: SAŠA LUKIĆ, 21 GODI-
NA, STUDENT VIŠE POMORSKE
ŠKOLE. SREDNJA MUZIČKA ŠKO-
LA (KLAVIR, TRUBA). KOMONU-
JE I PIŠE TEKSTOVE.**

**BAS-GITARA: ANTE CETINIĆ, 18
GODINA. SREDNJA MUZIČKA
ŠKOLA (VIOLON-ČELO). POZNA-
JE INSTRUMENTE: KLAVIR, GI-
TARA, HAVAJSKA GITARA. KOM-
PONUJE I PIŠE TEKSTOVE.**

**BUBNJEVI: PETAR PETEJ, 17 GO-
DINA, UČENIK SREDNJE MUZIČ-
KE ŠKOLE (KLARINET). POZNAJE
INSTRUMENTE: KLAVIR:**

**VOKALNI SOLISTA: ŽELJKO ŠO-
LETIĆ, 21 GODINA, STUDENT VI-
ŠE GRAĐEVINSKE ŠKOLE. PO-
ZNAJE INSTRUMENTE: GITARA,
BUBNJEVI. PIŠE TEKSTOVE.**

DRUGI O NJIMA

ARSEN DEDIĆ: „Vokalno instru-
mentalni ansambl „Delfini“, sa vo-
kalnim solistom Željkom Šoletićem,
trenutno je jedan od najkvalitetnijih
sastava u našoj zemlji. Ti momci
sviraju bit muziku onako kako ona

**„U PREGOVORIMA SMO DA NAŠU PRVU SAMO-
STALNU PLOČU SNIMIMO ZA PRODUKCIJU RTB“**

zvuči u uhu muzičara. Zbog toga tu muzi-
ku tako dobro i „prodaju“ jer je ljudi
primaju kao nešto novo, a ipak ne strano.
To je posledica njihovog dobrog poznavanja
džeza i zabavne muzike koja im ni u
svojoj najtežoj formi nije strana.”

LADO LESKOVAR: „U poslednje tri go-
dine nisam upoznao pet mladih lju-
di koji se tako izvršno slažu i kao muzi-
čari i kao drugovi. Uvek kada budem mo-
gao, biće mi naročito zadovoljstvo da na-
stupam s njima.”

ZDENKA VUČKOVIĆ: „Posle angažmana
u Tučepima, imala sam prilike da se osve-
dočim u kvalitet VIS-a „Delfini“. U kru-
gu zagrebačke muzičke javnosti, ovaj an-
sambl je veoma cenjen. Ovogodišnji letnji
angažman u Tučepima ostaje jedan od
najprijetnijih u mojoj muzičkoj karijeri.”

MARUŠKA ŠINKOVIĆ: „Kompoziciju Sa-
še Lukića „More i ljeto“, izvedenu na
ovogodišnjem festivalu „Melodije Jadrana“,
prihvatila sam sa velikim zadovolj-
stvom. O ovom ansamblu i njihovom na-
činu muziciranja mogu da kažem sve naj-
lepše.”

JA O NJIMA

Kada je krajem 1963. godine splitsko Udru-
ženje muzičara u dvorani Narodnog kaza-
lišta organizovalo reviju svih splitskih
sastava, veliko iznenađenje predstavljao
je nesvakidašnji uspeh mladog i do tada
sasvim nepoznatog sastava „Delfini“. Ma-
lo ko je znao da je taj uspeh uslovlila
godina dana svakodnevnog požrtvovanog
rada, bez prisustva i priznanja javnosti.
Ovog leta, od maja do oktobra, vokalno
instrumentalni sastav „Delfini“ nastupao
je na terasi hotela „Jadran“ u Tučepima.
Njihovi gosti bili su vokalni solisti Arsen
Dedić, Lado Leskovar, Ivica Šerfezi, Zden-
ka Vučković, Ana Štefok, Vice Vukov,
Toni Kljaković i trio „Jeka“. Zadovoljni
kvalitetom koji im je pružila njihova mu-
zička pratnja, ovi renomirani vokalni so-
listi ponudili su im svoju saradnju pa su
„Delfini“ već sklopili nekoliko povoljnih
angažmana za ovu godinu.

JA S NJIMA

★ Po čemu pamтите 1963. go-
dinu i šta biste želeli da zabo-
ravite iz perioda koji je usle-
dio?

— Tu godinu pamtimo po to-
me što smo se prvi put pred-
stavili splitskoj muzičkoj jav-
nosti. Međutim, usledili su
veoma teški dani jer je s jed-
ne strane trebalo osvajati pub-
liku, a s druge — odupreti se
otporu starijih muzičara koji-
ma kao da je smetao naš
brzi uspeh. U tim, za nas teš-
kim danima, vršnjaci su nam
pružili punu podršku pozivaju-
ći nas na svoje igranke i ma-
turalne zabave.

★ Kako ste uspeali da usagla-
site ono što vam je s jedne
strane nalagalo srce (sviranje
muzika) i ono što su vam na-
lagali roditelji (škola, obave-
ze)?

— Bilo je časove dilema. Iz
tog vremena rado se sećamo
poznatog gitariste Igora Čap-
ljinskog koji nam je pomagao
i bodrio nas. Već u to vreme
javila se potreba za kupovi-

nom kvalitetnih instrumenata i pojačala. Novaca nismo imali, a ni roditelji nisu bili u mogućnosti da nam pomognu.

★ *Kako ste kasnije (ipak) pomogli sebi? Kako vam je pošlo za rukom da se „opremite“?*

— Godine 1964. vodili smo niz koncerata pod nazivom „Prvi pljesak“ u organizaciji KUD „Mozaik“. Iste godine proveli smo letnji raspust svirajući na terasi hotela „Palas“ u Hvaru. Posle toga imali smo prvi samostalni koncert u Splitu: bio je to još jedan podstrek da istrajemo. Godine 1965. održali smo niz solističkih koncerata i pojavili se s nekoliko vrhunskih vokalnih solista. Štampa nas je u nekoliko navrata pohvalila i predstavila javnosti. Ovo je bila prelomna godina za naš dalji muzički razvoj.

★ *Šta se to sve „prelomilo“ u vašu karijeru?*

— Sastav je dobio svoj konačni profil i svoje obeležje, a svoje školske i druge obaveze uskladili smo sa svojim radom na zadovoljavajući način.

★ *Vi ste jedan od retkih vokalno-instrumentalnih sastava koji je dobio ponudu da se pojavi na jednom „zvaničnom“ festivalu. Ipak, mada je Sašina kompozicija „More i ljeto“ izvedena na festivalu „Melodije Jadrana“ vi se niste pojavili (?) kao njeni izvođači. Razlog?*

— Ove godine dobili smo kao sastav, a posebno naš vokalni solista, ponudu da

učestvujemo na Splitskom festivalu „Melodije Jadrana 66“. Za ovu priliku poslali smo festivalskom žiriju svoju kompoziciju „More i ljeto“. Međutim, iz nepoznatih razloga, organizator nam je osporio pravo da izvodimo svoju kompoziciju. Bilo nam je ponudeno izvođenje melodije „Ča se noćas svitli luka“ čiji nam kvalitet nije pružio ni minimum šanse za prosečan uspeh na festivalu. Bili smo prisiljeni da odbijemo ponudu za nastup na festivalu što je izazvalo čuđenje i negodovanje. Sada, pošto je festival održan, svima je jasan naš postupak i odluka jer je pomenuta kompozicija prošla vrlo nezapaženo.

★ *Nameravate li i dalje slati svoje kompozicije na „ozbiljne“ festivale zabavne muzike? Po tome biste bili izuzetak jer, koliko znam, druge grupe to ne rade...*

— Do sada nismo slali svoje kompozicije na festivale, izuzimajući melodiju „Mislio sam koliko te volim“ (Saša Lukić), koju je snimio Arsen Dedić i kompoziciju „Kažnjenik života“ (Ante Cetinić) koju će uskoro uvrstiti na svoju novu ploču Lado Leskovar. Velika nam je želja (ona će se uskoro ostvariti) da snimimo ploču sa svojim kompozicijama i u svom izvođenju. U pregovorima smo da našu prvu samostalnu ploču snimimo za RTB. Naš vokalni solista, Željko Šoletić, dobio je do sada nezavisno od sastava nekoliko priznanja: poziv da se pojavi na Splitskom festivalu, na Sarajevskom festivalu „Mladi pevaju proleću“ i Omladinskom festivalu u Subotici.

★ *S obzirom da se po mnogo čemu razlikujete od vokalno instrumentalnih grupa sa kojima sam do sada razgovarala, svakako ćete i na pitanje ko su vam muzički uzori odgovoriti nešto sasvim neočekivano?*

— Na ovo pitanje nećemo odgovoriti da su nam uzori grupe „Beatles“, „Rolling Stones“, „Who“ ili neki drugi poznati sastav. Mada ih vrlo rado slušamo i izvodimo njihove kompozicije, mi istu pažnju poklanjamo džezu i domaćoj zabavnoj muzici, a od pre izvesnog vremena najviše svojim kompozicijama i tekstovima. Želja nam je da damo nešto novo i čisto u našoj zabavnoj muzici.

★ *Šta na kraju nećete reći?*

— Nećemo reći da ne volimo sok od paradajza, da devojke luduju za Antom i tome slično...

★ *A šta ćete na kraju reći?*

— Reći ćemo da obožavamo muziku, da slušamo i sviramo sve. Zabavnu, bit, džez i ozbiljnu muziku. Želimo da uspemo i trudimo se da to postignemo. Reći ćemo da smo uvereni da nam predstoji duga zajednička karijera jer nas povezuje jako međusobno prijateljstvo i velika zajednička ljubav kojoj smo se predali svim srcem — muzika.

Višnja MARJANOVIĆ

LOVIN' SPOONFUL

U eri vladavine engleskih vokalno-instrumentalnih sastava teško je bilo kojoj grupi druge narodnosti da o svojoj publiku Velike Britanije. A onome kome to pođe za rukom zaista se može čestitati. Već nekoliko godina su Amerikanci izgubili primat u zabavnoj muzici i sada se pojavila grupa „Lovin' spoonful” čije ploče sa lakoćom ulaze u top-twenty! Grupa „Lovin' spoonful” vrlo je mlada (ne toliko po godinama (21-22) jer postoji nešto više od godinu dana. Članovi grupe su is-

ZAL YANOVSKY — SOLO GITARA
STEEVE BOONE — BAS GITARA
JOE BUTLER — BUBNJEVI
JOHN SEBASTIAN — PEVAČ I KOM POZITOR

tovremeno i odlični prijatelji i to im pomaže da se na sceni ponašaju neusiljeno — kao da su u intimnom krugu. Možda u tome i leži njihova draž što nisu nikada isti. Zal Yanovsky je neiscrpan u mimici i „neodgovornom ponašanju”. Na jednoj ploči je, na primer, upotrebljen efekat „grgotanje” (ispiranje grla). Na omotu ploče je Zal napisao da pored ostalih instrumenata svira i „električno grgotanje”. Nije redak slučaj da članovi grupe zbune kelnerice u restoranima naručujući jela koja ne postoje. Otprilike u sličnom duhu prolaze i njihov intervju.

Ipak, život nije bio tako veseo, a grupi nije bilo lako dok se nisu pročuli. Pre godinu dana napravili su probni snimak pesme „Do you beline in magic” (Veruješ li u mađije?). Po njihovoj oceni pesma je bila prihvatljiva, ali su osam meseci išli od vrata do vrata raznih producenata nudeći snimak i niko nije hteo da ga uzme. Džon Sebastian priča o tome:

„Instrumenti su im zvučali čudno. Nikoga nije to interesovalo, jednostavno nisu razumeli. U Americi, pojedini veliki izdavači misle da samo bezlične kompozicije mogu da se svide masama i da donesu profit. Veliki biznismeni ne žele da se upuštaju u rizik.

A izgledalo im je vrlo rizično da snimaju neku nepoznatu grupu „Lovin' spoonful”. Pogotovu što je ta grupa želela da postigne neki novi zvuk.”

Tako se možda može objasniti podatak da je trenutno najpopularnija američka grupa vezana za manje poznatu kompaniju gramofonskih ploča „Kama Sutra”. Već prva ploča „Veruješ li u mađije” doživela je uspeh. Niz drugih pesama je primljeno sa simpatijama: „Nije još vreme”, „Čelava Lina”, „Dnevni bluz”, „Nije trebalo da budeš tako dobra”, „Bučova melodija”, „Jug band music” i druge. Ipak najveći uspeh i najviša mesta na top-tventiju postale su ploče „Day dream” (Dnevni san) i „Summer in the city” (Leto u gradu). A ne treba ni reći koliki je to uspeh za američku grupu kada se nađe na prvom mestu na engleskom top-tventiju!

PLAN JE USPEO:
LANSIRANA JE NO
VA IGRA »GETA-
WAY«, SNIMLJENA
JE PLOČA »GETA-
WAY«, U TRGOVI-
NAMA SE NAŠLA
IGRAČKA »GETA-
WAY«

susret u londonu

Georgie Fame (Džordži Fejm) spada među pevače koji obično sami pišu muziku za svoje pesme. Omiljen je već više godina i nekoliko njegovih ploča doživelo je veliki uspeh. Pre kratkog vremena ploča „Yeah, yeah“ našla se na top-listi i baš je to bacilo u brigu Džordža. Šta dalje da peva da bi se još više afirmisao među vodećim pevačima? Ideja nije dolazila.

Prošlo je nekoliko meseci, a Džordži Fejm nije snimio novu ploču.

„Razmišljao sam o mnogim stvarima“ — rekao mi je Džordži — „ali nisam mogao da se odlučim. Ništa mi se nije činilo dovoljno dobro kao materijal“.

Drugom prilikom posetio sam ga u foto-ateljeu gde se Džordži spremao za snimanje sa grupom lepih devojaka. Sve su one držale male diskose.

„Evo rešenja mojih problema“ — Džordži je pokazao na diskose i devojke. „Jedna firma koja prodaje benzin zamolila me je da napišem pesmu sa naslovom „Getaway“ (Uzmicanje). Ova firma je želela da napravi reklamu za svoje proizvode. Benzin je namenjen prvenstveno ljudima koji „uzmiču“ od ostalog sveta“. Tako je nastao jedan hit!

Plan je uspeo u potpunosti. Lansirana je nova igra „getaway“, snimljena je ploča „Getaway“, u trgovinama se našla igračka „getaway“, a Džordži Fejm se pojavljivao na koncertima sa grupom igraričica „Beatgirls“ bacajući igračke „getaway“ u publiku.

„Priznajem“ — ispričao je kasnije Džordži — „da mi se pesma nije mnogo dopala kada sam je prvi put čuo. Iako je bila određena za A-stranu mislio sam da će možda dospeti u donji deo top-tventija. Međutim Shirley (devojka iz ben-zinskog preduzeća koja radi na reklamama) insistirala je da ploču čujem više puta. I zaista — pesma mi se sve više svidala“. Što je još važnije ploča se sve više svidala i publici. Tako je „Getaway“ dospelo u sam vrh liste Top-twenty! Ali sada je Džordži Fejm ponovo u neprilici: gde pronaći inspiraciju za sledeći hit koji bi mogao imati isti odjek kao „Getaway“?

xxx

Uz napis o Džordži Fejmu Mark Eastern nam je poslao i pismo za koje smo takođe mislili da može zanimati čitaoce:

„Džuboks“ je odličan list i ja sam ga spominjao u svojim emisijama (ove emisije se emituju sredom i nedeljom uveče). Pošto u mojim emisijama postoji i malo nagradno takmičenje šaljem vam karikature mojih slušalaca iz Jugoslavije koji su nedavno dobili nagradnu ploču „Eleonor Rigby“.

Pa, eto, čini nam se da će najviše biti iznenađeni Srdan Novakov i Bato Bošković kada u „Džuboksu“ budu ugledali svoje karikature koje su poslali BiBiSi-ju!

◀ Berta Ambrož

66. OPATIJA

NEKI SU

Stari su pokleknuli baš u momentu kad su se mladi gotovo trkom popeli na festivalski podijum u dvorani hotela „Kvarner” u kojoj se svake godine održava naša (kažu) najveća pevačka manifestacija. Neki su željno očekivali poziv da se pojave na ovom mestu, drugi su ga dobili „silom prilika” jer su „stari” zbog unosnijih angažmana odbili da učestvuju na ovoj manifestaciji uzajamnog proveravanja renomea. Ako ti mladi nastave tako sigurno, ako se potrudu da više budu baš takvi, mladi, a manje surrogati u rito-čelentanovskom stilu, može se dogoditi da ova naša „buntovna” genera-

Zafir Hadžimanov ▼

◀ Dime Popovski

▼ Lado Leskovar

cija mladih interpretatora sigurno zauzme festivalske podijume.

Kad kažem „buntovna” onda mislim na silinu glasova Berte Ambrož, Alenke Pin-

terić, Elde Viler i Biserke Spevec koje kao da su želele da nezadrživo prokrče sebi put do mikrofona, da svojim glasom uguše, potisnu, izbrišu renomirane glasove za koje se na trenutke činilo da im je neodložno potreban — kratak odmor. Bez obzira na strah i tremu koju su svakako i sasvim razumljivo osećali, pomenuti mladi interpretatori, uz Tamaru Šarić i Zlatku Golubovića, došli su sigurno i samouvereno da kažu svoju reč. Moguće da oni tu reč nisu sami smislili, da su im pomogle okolnosti, da nisu mogli da se oslobode slavnih uzora, da su se služili pomoćnim sredstvima, ali oni su nedvosmisleno stavili do znanja da im je *stalo* više do pesme, a manje do slave. Dime Popovski Bojan Kodrić bili su nešto uzdržljiviji. Ipak, ne treba ih smetnuti s uma.

Ovogodišnji festival osetio je „dah mladosti”. To se dogodilo zahvaljujući pre svega mladim interpretatorima, a zatim

nastojanju pojedinih autora da najzad unesu nešto malo savremenosti u ovu našu tako nezabavno-zabavnu muziku. Ta nastojanja treba pohvaliti kao pokušaj, kao ideju: ne kao realizaciju. Potrebno je više originalnosti, više inventivnosti i entuzijazma. Potrebno je pokloniti poverenje mladim autorima, kompozitorima i piscima tekstova, jer možda baš tu leži neko rešenje. Isti autori, ista imena ne mogu davati uvek nove stvari. Njih je malo — festivala mnogo. Samim tim sve se ponavlja: i ostvarenja, i kritike i zaključci. Jedno je sigurno: mladi interpretatori koji su se pojavili ove godine u Opatiji sasvim su potisnuli one druge u — drugi plan. O njima se najviše govorilo, u njih se sada veruje. Jasno je da smo o onim drugim napisali već dosta reči, pohvala ili pokuda i da je nemoguće napisati ma šta drugo,

novo, u bilo kom smislu, a da se ne ponovimo. A to ipak nije dobar znak.

TAMARA ŠARIĆ — Sigurna, samouverena toliko da to ponekad čak i zasmeta. Možda joj sada laska što je zovu „Ritom Pavone”, ali to neće dugo trajati. Mislim — neće je dugo tako zvati. Jer, i Rita se menja i Rita traži nove puteve i nova rešenja. Njena slava traje godinama baš zato što je umela da bude Rita Pavone, ne zato što se trudila da postane „italijanska Edit Pjaf”. Tamara Pavone neće imati uspeha. Tamara Šarić, možda, ako se potru-di. Ali — sama!

ZLATKO GOLUBOVIĆ — Iz Italije još uvek ne stižu vesti da ga je Čelentano primio u svoj poznati „klan”. Međutim, Zlatko se trudi svim silama da se što upečatljivije „dodvori” slavnom Adrianu pa mu kopira pokrete, mimiku, način interpretacije. Možda bi se Adrianu to i svidelo — ko zna. Nama se ne sviđa. Uvek je lepše čuti original.

BERTA AMBROŽ — Ova sićušna Slovenka džinovskog glasa umela je da nas oduševi i ranije. Berta nas je reprezentovala na takmičenju za pesmu Evrovizije. Njena interpretacija melodije „Kada dođu kiše” ostaće u sećanju.

ALENKA PINTERIĆ — Zajedno sa Bertom, pevala je melodiju „Kada dođu kiše”. Alenka podseća na Orijetu Bertj ali ipak za nju se ne može reći da je imitator. Bila je upečatljiva i morali smo da verujemo onom što je kroz pesmu htela da nam kaže.

BISERKA SPEVEC — Vrlo sugestivna. Biserka je lepo pevala i na ovogodišnjem festivalu „Omladina 66” u Subotici. U Opatiji je dokazala da može bolje. A mi znamo da može i još bolje.

ELDA VILER — Eldu znamo iz niza zabavnih emisija ljubljanske televizije. Melodija koju je interpretirala u Ljubljani nije joj davala mogućnosti za ostavljanje nekih trajnijih utisaka.

DIME POPOVSKI — Nije krio svoju radost što je pevao i u finalu. Ipak, on je bio „najtiši” i nije mogao da prikrije tremu koju su svakako svi osećali, ali manje očit.

BOJAN KODRIĆ — Isto. Uz već pomenute „mlade lavove” bilo bi nepravedno zaobići još neka imena, ona koja ne spadaju u debitantska a koja su ipak dokazala da entuzijazam prema pesmi i ozbiljno shvaćanje rada, pa makar se on odvijao i na zabavno-muzičkom planu, moraju dati svoje rezultate. Ana Štefok, Zafir Hadžimanov i Lado Leskovar pevali su sveže i zalagali se do maksimuma. Našli su se zajedno i u finalu, kada su podeljene nagrade. Ne manja nagrada bio im je i aplauz publike koja ume da oceni šta joj je namenjeno sa srcem a šta sa rutinom. Mi smo se opredelili za srce.

V. MARJANOVIĆ

DOTRČALI

◀ Elde Viler

Ana Štefok ▶

Zlatko Golubović ▼

Tamara Šarić ▼

Alenka Pintarić

BITLSI POD LUPOM

OVO JE MIŠLJENJE JEDNE DEVOJKE IZ RIMA KOJA JE, ZAJEDNO SA MLADIĆIMA I DEVOJKAMA IZ NEKO LIKO EVROPSKIH ZE-MALJA, UČESTVOVALA U ANKE-TI NA TEMU: „ŠTA MISLITE O BITLSIMA”? DONOSIMO MIŠLJE-NJA MLADIH IZ ITALIJE, FRAN-CUSKE, NEMAČKE I VELIKE BRI-TANIJE. U IDUĆEM BROJU: REČ IMAJU NAŠI ČITAOCI.

njihova muzika je kao

POHVALNA MIŠLJENJA

■ Lepi — ne mnogo. Interesantni — svakako! Smeli — iznad svega! Ta-lenta — mnogo. Uspeha — uvek: to su Bitlsi! (Robert Zanolini, Milano). Kada bi postojala neka stvar koju bi trebalo sačuvati iz muzičkog sveta ovog dvadesetog veka — izabrala bih bez daljnjega neku ploču Bitlsa. (Hajdi Lin, Hamburg).

Za njih nije dovoljno reći da su ta-lentovani muzičari, da su njihove pesme lepe. Trebalo bi pronaći neki novi pridev pa tek njime reći šta oni za mene znače (Mari-Frans Gri-je, Pariz).

Divni su jer se obnavljaju u svakoj svojoj pesmi. Oni su prvi i najbolji. (Mirela Lodi, Firenca).

Mnogo mi se dopadaju: zato što su tvorci jednog žanra koji će ući u istoriju muzi-ke; zato što su pružili mladima jedan novi svet — svet bita; zato što su vredni i simpatični. (Aleksandra Gluk, Minhen).

To je sastav najbogatiji idejama koji se trenutno može naći na tržištu ploča. Smatram da je uzrok njihove sve veće popu-larnosti traganje za jednom osobenom ori-ginalnošću na bazi muzičkog obrazovanja. Sa svojom novom LP pločom „Revolver” dokazali su da se bez teškoća mogu suočiti sa svim vrstama muzike: od džeza do mu-zike Indijanaca, od melodične do elektron-ske muzike (Mauricio Salvatore, Milano). Dopadaju mi se oni, dopadaju mi se sve njihove pesme, simpatični su i cenim ih. Njihove zasluge su velike. Oni su tvorci jednog novog „zvuka” koji su kasnije pri-hvatili i zloupotrebili mnogi drugi sastavi. Oni su tvorci jednog novog načina ode-vanja za mlade, oni su prvi skrenuli paž-nju sveta na naš svet. (Danijel Li, Nant). Razlog velikog uspeha Bitlsa leži u činje-nici da su Džon, Pol, Ringo i Džordž če-

ANKETA JE POKAZALA: POPULARNIJI NO IKAD

tiri ličnosti koje se međusobno toliko razlikuju, koje se tako identifikuju u mladima celog sveta. (Alfred Boš, Minhen). Zajedno sa Stounsima dostigli su na muzičkom planu gotovo savršenstvo. Niko ne može poreći da su oni tvorci bita! (Romana Molino, Venecija).

Oni su koncentrat izvanredne muzike, neverovatne inteligencije, ličnosti koje moraju da se upamte. Oni su predstavnici današnjih mladih, tako iskreni u svom načinu izražavanja u kome nema ni dvosmislenosti ni laži. (Gloria Len, Pariz).

Dosta sa svim tim polemikama. Oni su najbolji! (Maksim Grin, Minhen).

Bitlsi — osmo čudo sveta!!! (Ondina Olmi, San Remo).

Četiri mladića: najprivlačnija; četiri lič-

Nikada nisam cenio Bitlse. Njihova muzika je samo iluzija a publika koja im daje tolike počasti i koja im aplaudira greši. (Lisjen Mere, Pariz).

Umorna sam! Dosta (Ana Kantatore, Breša).

Veliki uspeh učinio ih je snobovima: postali su nadmeni i uobraženi. Živeli Roling stounsi! (Ana Misi, Pariz).

Bili su četiri simpatična momka koji su dobro pevali. Međutim, publicitet i neprekidno pisanje o njima učinili su ih antipatičnim i nadmenim. Mislim da je njihovo vreme prošlo. (Serž Šeje, Pariz).

Šta mislim o Bitlsima? Teško mi je da nađem razlog što mi nisu simpatični. Možda mi smeta njihova preterana sigurnost u uspeh. (Andela Lini, Rim).

otkucaj našeg srea

nosti: najdivnije; četiri lica: najlepša; četiri glasa: najumilnija; četiri instrumenta: najharmoničnija; samo jedno ime: Bitlsi (najveće) — bez potpisa.

Oni su isto što je bio Betoven u klasičnoj muzici, Verdi u operskoj a Frenk Sinatra u lakoj. (Mišel Ron, Pariz).

Simbol jedne generacije. Primer četvorice mladića koji su se borili za afirmaciju i koji su uspeali zahvaljujući svojoj ljubavi prema muzici (Kristin Garon, Monako).

U njihovim melodijama ima svega: radosti, romantike, neobuzdanosti, melanholijske, bezbrižnosti, nežnosti, ludorije. (Marina Parizi, Torino).

Onaj ko sluša njihovu ploču mora da bude oduševljen ne samo lepotom motiva, savršenstvom izvođenja, originalnošću izvesnih pronalazaka, već pre svega zato što su Bitlsi, sa svojim ritmovima, svojom muzikom, umeli da izraze osećanja naše generacije. (Kristin Šeler, Amsterdam).

Znaju šta hoće i šta mi hoćemo. Zato su u neprekidnom usponu (Ana Ginter, Amsterdam).

NJIMA SE NE DOPADAJU

Sprovedena anketa pokazala je da se negativna mišljenja nalaze u razmeri 1:100 u odnosu na ona pozitivna. Evo nekih od njih:

Meni su antipatični, prepotentni, kao četiri naduvana balona. Dosta s Bitlsima — dosta! (Lela, Varese).

Mauricio Salvatore, Milano:

„Sa svojom novom pločom (LP) „Revolver“ Bitlsi su dokazali da se bez teškoća mogu suočiti sa svim vrstama muzike: od džeza do muzike Indijanaca, od melodične do elektronske muzike...”

(U idućem broju: ŠTA KAŽU NAŠI ČITAOCI?)

STA IMAŠ NOVO

Posle Beograda — Pajper!

Vokalno instrumentalni sastav „Kameleoni” iz Kopra, o kome je „Džuboks” već pisao i čija se kompozicija „San izgubljene ljubavi” nalazi na našoj top-listi, gostovao je prošlog meseca u Beogradu. Na priredbi „Elektrošok”, kao i na dva samostalna koncerta, „Kameleoni” su imali prilike da pokažu šta znaju. Mladi Beograđani su ih lepo primili i aplauzima im dokazali da znaju — dosta! „Kameleoni” su nedavno sklopili ugovor s italijanskim producentom da se tokom novembra pojave u poznatom milan-

Popularni zagrebački sastav „Mladi” vratio se sa uspešnog gostovanja u Zapadnoj Nemačkoj (nastupili su u Star-klubu u Hamburgu) i po povratku se rasturio. Najistaknutiji član tog VIS-a, solista na gitari i vokalni interpretator Željko Kovačić — Pes, nastupio je na nekoliko koncerata uz „Delfine” i oduševio publiku melodijama „ritma i bluz”. Nedavno se Željko oprostio od drugova i otišao na odsluženje vojnog roka. Njegovi obožavatelji veruju da on neće zaboraviti gitaru i jedva čekaju da se opet vrati.

„Zlatni akordi” snimili su za radio stanicu Zagreb melodiju „Lady Jane” koja će se nalaziti i na njihovoj prvoj ploči. Mnoge bi verovatno zanimao naš tekst, te ga donosimo:

Ostaješ sama

Svetla se pale
mladi izlaze van
Ti ostaješ tu
Kraj prozora svog
I veče prolazi
Niko ne dolazi
Ja znam da tužno je
biti sam

Na obrazu tvom
mala suza ta
Znači jedan kraj
I večeri toj
Noći tako prolaze
željeni ne dolazi
O, kako tužno je
biti sam.

Na prozor tvoj
već se spušta mrak
Sama sediš ti
Nekog čekaš sad
A veče prolazi
Niko ne dolazi
Ja znam da tužno je
biti sam.

skom klubu za mlade „Pajper”. Italijanska muzička štampa već je najavila dolazak našeg ansambla, a „Kameleoni” se na daju da će ih i mladi Milana primiti bar upola onako lepo kako ih je primila mlada beogradska publika. Na fotografiji ma: nekoliko momenata sa solističkog koncerta „Kameleona” u Beogradu.

Jeste li već čuli za grupu »the five up«?

■ Obradovalo nas je pismo koje su našoj redakciji uručili „Roboti“. „Roboti“ nam javljaju da su promenili ime u „The Five up“ zbog toga što u Italiji već postoje dva sastava pod imenom „Roboti“ pa da ne bi bilo zabune... Osim toga, kako su sami napisali, novo ime daje im volju da se probijaju i penju lestvicama uspeha (up)!

Na isečku iz italijanskog lista „Telesport“ našli smo i ove redove: „The Five up“ je izvrstan bit-sastav iz Zagreba (Jugoslavija) koji se nalazi visoko na listi popularnosti svoje zemlje ozbiljno ugrožavajući najslavnije internacionalne sastave zahvaljujući svojoj visokoj muzičkoj individualnosti. Ubrzo će stići u Italiju!

Zimski san „Beduina“

■ Odsluženje vojnog roka poremetilo je planove mnogim VIS-ovima jer su ostali bez pojedinih članova. Beogradski ansambl „Beduini“, koji je prošle godine postigao nekoliko lepих uspeha, ostao je bez vokalnog soliste i vođe ansambla Đorđa Popovića. On je otišao na odsluženje vojnog roka. Izgleda da su ostali odlučili da se ponovo aktiviraju tek kada im se drug vrati iz vojske. U međuvremenu, saznali smo da je Đorđe Popović nastavio svoju pevačku aktivnost u svojoj jedinici u Titovom Velesu, da je i tamo uspeo da sastavi orkestar i da priprema priredbu za Dan artiljerije.

Kaže da ga „navijači“ nisu zaboravili i da često dobija pisma koja ga veoma veše. Njegova adresa je V.P. 5912/26 Titov Veles.

**SVA'OG
DRUGOG
UTORKA
„PLAVI
DODATAK
„300 ČUDA“**

Nije više samo ženski sastav ?

● Nakon što je neko vreme nastupao sa samo tri članice, ženski sastav „Šigle“ iz Zagreba izgubio je i bubnjarku. Dva prazna mesta (ritam gitara i baterije) nadopunila su dva mladića. Neki kažu, evo naših „Mata i Tاتا“.

PISMO

„DŽUBOKSU“

■ Saša Sedlak, član vokalno instrumentalne grupe „Lavine“ iz Subotice, uputio nam je sledeće pismo:

„U prošlom broju pisali ste o grupi „Orfeji“. S obzirom na to da ova grupa „Orfeji“ nastupa tek tri-četiri meseca, želim vas upoznati sa nekim činjenicama koje je šef grupe Duško Božić prečutao.

Grupa „Orfeji“ osnovana je septembra 1965. zaslugom Duška Božića. Tadašnji članovi „Orfeja“ bili su:

Dejan Đorđević — solo gitara; Karlo Kapista — ritam gitara; Saša Sedlak — bas gitara; Dejan Mrđanov — vokalni solista; Ivica Prčić — organa; Duško Božić — bubnjevi. U ovom sastavu „Orfeji“ su nastupali u Subotici, Novom Sadu, Beogradu i okolnim mestima. Zahvaljujući brzom usponu, „Orfeji“ su pozvani 15. januara 1966. na dvonedeljnu turneju po Poljskoj. Pored deset koncerata i isto toliko nastupa u raznim klubovima u Krakovu i Lodu, „Orfeji“ su kao jedina grupa ove vrste nastupili u polučasovnom šou RTV Katowice. Nezalaganje Duška Božića navelo je članove grupe da po povratku sa turneje izvrše izmenu bubnjara. Poslednji koncert u prvobitnom sastavu održan je u Novom Sadu, 27. februara 1966. Od tada je grupa, pod imenom „Lavine“, nastupala u sastavu: Dejan, Karlo, Saša i Vladimir Erdeg kao vokalni solista i bubnjar. Ostala dva člana napustila su grupu zbog studija. U međuvremenu, Duško Božić je formirao novu grupu koja mu je vremenom postala zahvalna za postignuti uspeh“.

Saša SEDLAK, Subotica, J. Kraša 9.

Vokalno instrumentalni sastav „Lavine“

JESEN 66.

• EVO NEKOLIKO MODELA ZA JESENJU GARDEROBU MLADIH DEVOJAKA. SVI MODELI ODLIKUJU SE SPORTSKOM MLADALAČKOM LINIJOM I ORIGINALNIM DETALJIMA, KARAKTERISTIČNIM ZA NOVU JESENJU MODU. MODELE NAM JE POSLALA NAŠA ČITATELJKA MIRJANA STOJANOVIĆ.

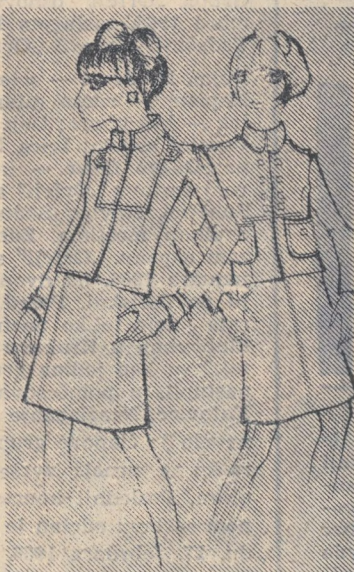

1. Dva modela mantila od jednobojnog materijala pastelnih tonova. Prvi je dopunjen kariranim šalom, ima kaiš od istog materijala koji se zakopčava interesantnom kopčom. Drugi model ima uspravnu kragu ispod koje je dodatak našiven od istog materijala. Sasvim dole je džep. Sve ivice su proštepene, što je karakteristično za čitavu ovogodišnju modu. Tašna je u dezinu dokolenica.

2. Prvi mantil je u kombinaciji jednobojnog i karirano materijala. Zakopčava se zipom, a u visini struka su usečeni džepovi. Drugi mantil ima širi okovratnik, jednoredno zakopčavanje i džepove sa ukrasom u vidu epoleta. Manžete su ukrašene nizom sitnih dugmadi.

3. Dva modela kostima od crvenog i svetlozelenog materijala. Imaju kratke jakne koje se završavaju u visini struka. Prvi ima interesantne manžete i skriveno zakopčavanje, a drugi visoku i uz vrat postavljenu kragu, dva reda kockaste dugmadi. Ispod pseca postavljeni su džepovi sa po jednim dugmetom. Jakne su blago naglašene u struku, a suknje se prema rubu malo šire. Na drugom modelu suknja ima usečene, proštepene džepove.

6. Prva suknja je na preklop i ima interesantno zakopčavanje, a druga ima uzdužne pruge i nosi se sa belim ili svetloplavim puloverom na čijoj se kragi nalazi ukras.

5. I ove jeseni će se nositi kombinacija suknja-pulover i suknja-bluz. Prva suknja je spuštена na kukove, ima zip kojim se zakopčava celom dužinom i uzan kaiš. Druga suknja je sasvim ravna i ima metalni ukras. Bluz je u kombinaciji jednobojnog i cvetnog materijala. Ispod se nosi pulover sa rol kragom.

4. Ova dva modela predstavljaju drugu liniju kostima, takođe veoma modernih, sa dužim sportskim jaknama koje se mogu nositi odvojeno kao blejzeri, uz dezinirane suknje. Prvi se zakopčava kopčama i ima širok okovratnik, a drugi se nosi sa deziniranom suknjom i zakopčava se u visini struka.

NIIHOV SJAJ NE TAMNI

**Njegov glas bio je
kao stvoren za
balade, tako dubok,
a ipak tih i osećajan**

JIM REEVS

Kada se 2. avgusta 1964. godine saznalo da se dva dana ranije avion u kome se nalazio Jim Reeves srušio i da nema preživelih, uprkos žalosti svi su bili jednodušni: nestao je jedan od najvećih pevača „Country and western” stila.

Rođen u Teksasu tačno 40 godina pre tog kobnog dana, izgleda nekako i jedino moguće što se posvetio baš tom stilu pesme, toliko omiljenom u njegovom rodnom kraju. Njegov glas kao da je bio stvoren za balade — tako dubok, a ipak tih i osećajan. U toku pevačke karijere Džim je bio i lokalna, američka zvezda, a poslednjih nekoliko godina, od kako je „C” U” W” osvojio svet, za njega se znalo i u nas. Njegova interpretacija kompozicija „Adios amigo” (Zbogom prijatelju) se mogla čuti u mnogim našim diskotekama i sigurno je da jezička barijera nije smetala utisku, koji je ostavljao njegov glas i način interpretiranja.

Zlatnu ploču je dobio za „He'll have to go” (On će morati da ode) dok su mu hitovi bili daleko brojniji. Između ostalih tu su i „Wellcome to my world” (Dobrodošla u moj svet).

I „IS IT REALY OVER” (DALI JE ZBILJA KRAJ).

Reklo bi se da je Džimova smrt morala neminovno dovesti do opadanja njegove popularnosti. Međutim, dogodilo se suprotno. Uobičajeno je da popularni pevač snima, kad god ima dobrog materijala, a snimci se prezentiraju slušaocima i po godinu dana kasnije. Ta praksa je dovela do toga da se periodično pojavljuju novi snimci Džima Rivza, snimljeni pre njegove smrti. Te kompozicije obavezno postaju svetski hitovi, a u prilog tvrdnji da Džimov sjaj ne može potamneti služi i činjenica da se njegova kompozicija „Distant drums” (Daleki bubnjevi) ove jeseni nalazila na prvom mestu britanskog top-tventija — i to preko dve godine posle tragičnog 31. jula.

B. M.

MA LI LEKSIKON

singl

Englezi i Amerikanci ploču sa dve kompozicije nazivaju „singl”-om. Međutim u poslednje vreme „singl”-om se naziva samo kompozicija za koju se pretpostavlja da je po kvalitetu bolja od one sa druge strane diska. Tako, kada se recimo kaže ili napiše Troggs snimili „singl” „Lost girl”-ova kompozicija je automatski dobila primat nad kompozicijom koja se nalazi na drugoj strani ploče i kao takva nosilac je popularnosti cele ploče.

„olimpija”

Ono što je za operu Metropoliten u Njujorku, to je za zabavnu i laku muziku sala „Olimpije” u Parizu. U ovoj sali, koja se nalazi nedaleko od Trga opere, gostuju danas najpoznatiji vokalno-instrumentalni solisti, ansambli i varijetei. Sala, koja se nalazi u prizemlju, može da primi između 2500 i 3000 gledalaca. Opremljena je najmodernijim audio-vizuelnim sredstvima za snimanje ploča „in live” kao i za televiziju. U večernjem programu, koji obično počinje u 20,30 čas., učestvuju samo najpoznatija svetska imena, dok je za ostale obezbeđen termin od 17,30 časova. U suterenu se nalazi prostrana

sala dansing-bara koji radi nezavisno od gornje sale. U ulaznom holu nalaze se atraktivne sprave za merenje snage, brzo fotografsko snimanje kao i provizorne prodavnice ploča aktera koji učestvuju u programu. Ovo u priličnoj meri degradira ozbiljnost koncertne sale i „Olimpije” uopšte.

„flip”

„Flip side” ili B strana je druga strana ploče na kojoj je snimljena kompozicija koja je obično (ali ne mora) po kvalitetu slabija od glavne kompozicije „singl-a”.

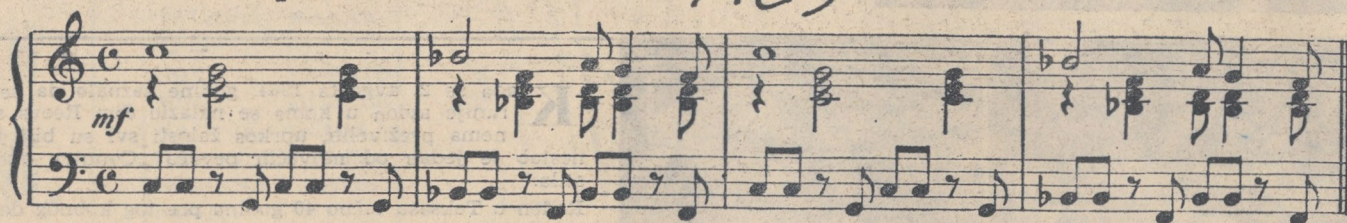
DON'T BRING ME DOWN

ARANŽMAN ZA VAS

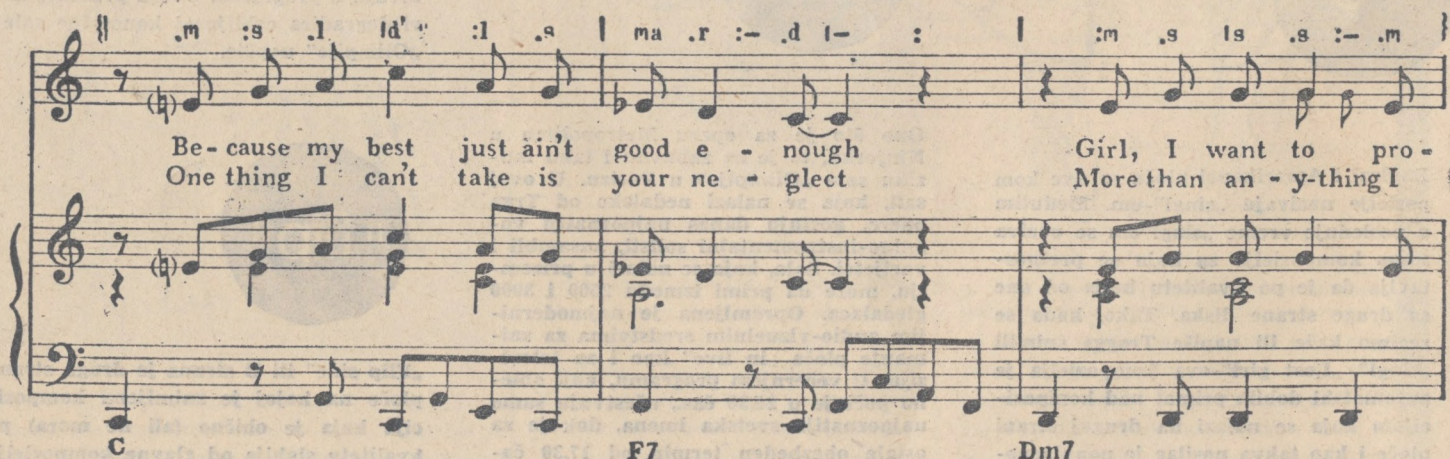
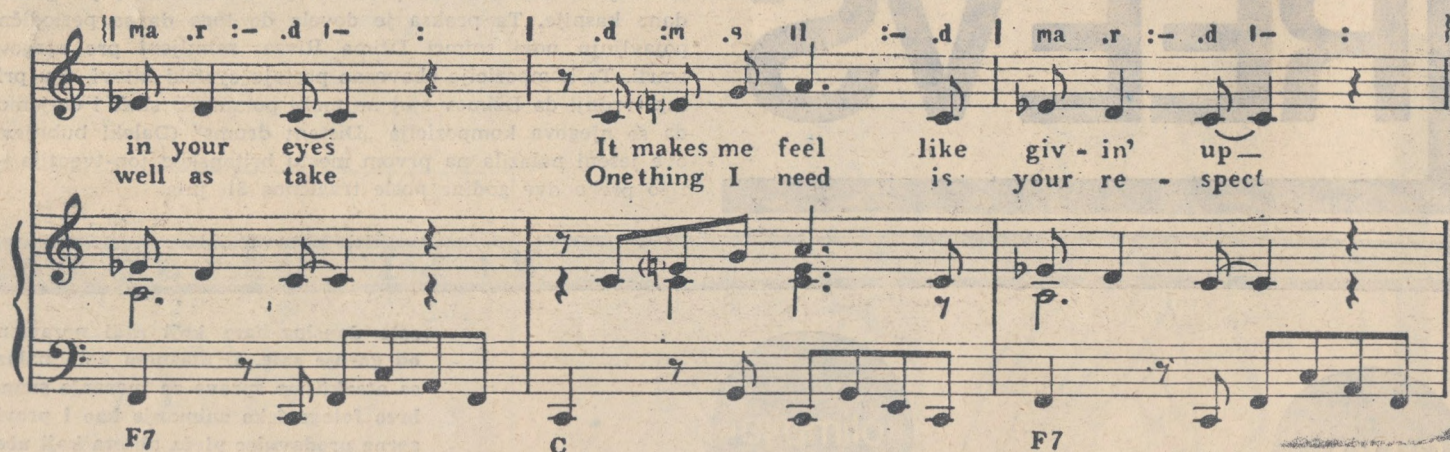
(NE RASTUŽUJ
ME)

GERRY GOFFIN &
CAROLE KING

Medium tempo (with a beat)

Key C

-vide for you— And do the things you want me to.— Oh, but }
 need your love— Then trou- bles easy to rise a - bove Ba - by }

Dm7(G Bass)

|| d' :- 1- : d' | ta :- 1 : s : f | s :- 1- : | : 11 : d' }

please Oh, don't don't bring me down. Ba - by

C Bb C Bb F

|| m' :- 1- :- | r' . d' : id' : f | 1 s : f . m tr :- | : 1 : | :

please don't, don't bring me down. —

C Bb F Dm7 Dm7(G Bass) G7

2 s : d . m 1 m : f . m | s . s :- 1 . m : f | : 1 : | : s 11 : f |

down. (Oh, no don't you bring me down.) — Oh — don't

Dm7(G Bass) Bb(C Bass)

da li znate da li znate da li znate

ČUJTE IH SVAKAKO!

PET SOUNDS (Omiljeni zvuci) LP — Beach Boys

● Kada smo pročitali da se Brian Wilson posvetio producentskom poslu za svoj ansambl, nije se moglo ni zamisliti da će rezultat biti ovakav. Brian je koautor svih kompozicija i aranžer cele ploče. A ploča? Ona sama je pri prvom slušanju veoma čudna, drugi put već znatno manje, a posle dan-dva to zbilja postaju „omiljeni zvuci“. Razlog je: promena stila, toliko poznatog širom sveta, potpuni izlazak iz šablona pop-muzike. Jedini mogući komentar: iskrena čestitanja celom ansamblu, a posebno Brianu Wilsonu. Između ostalog to je prvi LP Bič boj-sa sa Brjusom Džonstonom. Pored hitova „Sloop John B“ i „God only knows“, tu su i naslovna instrumentalna kompozicija „Pet sounds“, „I know there's an answer“ i „I'm waiting for the day“, koje posebno plemenite pažnju.

* * *

GUANTANAMERA — SANDPIPERS

● Sama činjenica da je ova kompozicija jedna od najslušanih u svetu ove jeseni navodi nas da joj posvetimo pažnju. Lagani bolero, na špan-sko-meksikanske motive, „Guantamera“ je prvi hit ansambla „Sandpipers“. To su tri dvadesetogodišnjaka, Ričard, Majk i Džin, koji kao grupa postoje već duže vremena, ali bez većih uspeha. Nadajmo se da je ovo prekretnica!

* * *

I'M A BOY — THE WHO (DEČAK SAM)

● Odavno postoji tvrdnja da ansambl „Who“ ima maksimalne mogućnosti samo onda kad slažu glaseve i pevaju svi. Najbolji primer je njihov poslednji hit „I'm a boy“ koji se popeo na vrh mnogih lista tipa top-twenty. Brzog ritma, ipak melodična, ova kompozicija je jedno od njihovih najboljih ostvarenja.

* * *

SUNNY (SJAJNA KAO SUNCE)

● Kada se u isto vreme tri interpretacije jedne kompozicije nađu među prvih trideset na top-listi onda to nešto znači. Sve tri originalne po stilu interpretiranja služe na čast i Cher i Bobby Bebb-u i Georgie Fame-u.

Šta je pokazala anketa poznatog lista »Melody Maker«

● „Melody Maker“ je najuglednija muzička revija koja se štampa u Velikoj Britaniji. To je nedeljni list, informativan i tačan, naročito u pogledu onog što se događa u bit-svetu ove zemlje. Svake godine list „Melody Maker“ sprovodi veliku anketu kako bi se saznao redosled popularnosti pevača i grupa. Kakvi su ovogodišnji rezultati ankete?

1. Manfred Mann
2. Shadows
3. Kinks
4. Spencer Davis Group

Vokalni solisti

1. Tom Jones
2. Cliff Richard
3. Mick Jagger
4. Scott Walker
5. John Lennon
6. Stevie Winwood
7. Paul Mac Cartney
8. Paul Jones
9. Georgie Fame
10. Eric Burdon

Vokalni solisti (žene)

1. Dusty Springfield
2. Cilla Black
3. Sandie Shaw
4. Lulu
5. Marianne Faithfull
6. Petula Clark

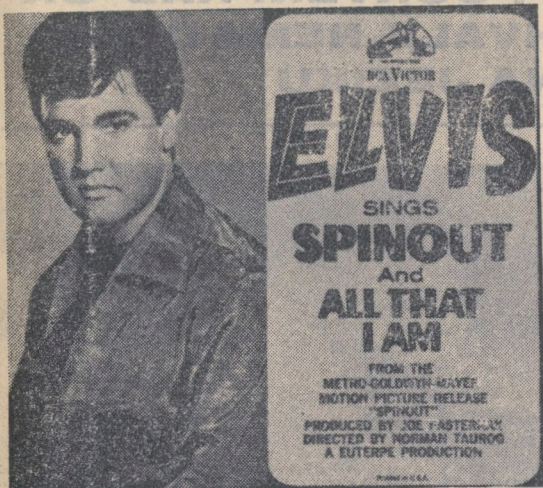
Nove ličnosti (ansambli i vokalni solisti)

1. Troggs
2. Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
3. Merseys
4. Chris Farlowe
5. Small Faces

Melodija koja se najviše izvodi

1. Paperback Writer (Beatles)
2. You Don't have... (Springfield)
3. Sha la la la la lee (Small Faces)
4. Paint it, black (Stones)

▲ I dalje Elvis Prisli

● Nedavno se pojavila nova singl ploča Elvise Prislija: „Spinout” i „All that I am”. I pored pojave mnogih novih izvođača, Elvis je i dalje jedan od najpopularnijih interpretatora SAD. U svakom slučaju — pevač čije se ploče najbolje prodaju.

Adamo-počasni građanin

● U mestu JEMAPES u Belgiji je pre mesec i po dana održana vedra i spontana svečanost. To je naima gradić u kome već dugo stanuje Adamo i u znak zahvalnosti i omiljenosti gradska opština ga je proglasila svojim počasnim građaninom. Pred gradskom kućom se sakupila masa od više hiljada građana bez ikakvog prethodno objavljenog proglasa i oduševljeno pozdravila svog čuvenog sugrađanina.

Sa koncerta u bolnicu!

■ Pri nastupu u Denovi italijanske grupe „Ekip 84” basista Viktor je platio cenu popularnosti. Njega je uspela da opkoli grupa zagrejanih obožavalaca i iz tog „susreta” je odnesen u bolnicu sa slomljenom rukom.

Li Hazlivud producent

● Li Hazlivud, ranije lični kompozitor gitariste Đuan Edija, danas Nensi Sinatre („Ove čizme stvorene su za šetnju”), osnovao je ovih dana sopstvenu kompaniju za snimanje gramofonskih ploča.

„Bird Doggin” Džin Vincenta

■ Jedan od nekrunisanih kraljeva rok en rola Džin Vincenta snimio ene ovih dana posle velike pauze svoju novu ploču. Kompozicija je vrlo zanimljiva i moderno aranžirana tako da se može pretpostaviti da će naići na dopadanje kako kod njegovih starih obožavalaca, tako i kod publike koja će ga tek ovom pesmom „otkriti”.

Manje muzike sa ploča!

● Zapadnonemačke radiostanice su trenutno drastično smanjile broj emisija muzike sa ploča. To je posledica razmimoilaženja između radio mreže i novoosnovanog udruženja izvođača, koje traži desetstruko povećanje sume namene obeštećenju izvođača. Ovi zahtevi se baziraju na novom zakonu o autorskom pravu, koji je stupio na snagu 1. januara i tako su trenutno u najnezavidnijem položaju slušaoci.

ZAR NISAM U PRAVU?

● U toku septembra i, delimično, oktobra u Britaniji je bila veoma popularna kompozicija „Working in the coal mine” (Radeći u rudniku uglja) u interpretaciji Lee Dorusey-a. Njemu svaka čast kao pevaču, ali sama kompozicija je, blago rečeno, smešna i neodoljivo podseća na našu narodnu „Zajko, kokorajko”. Pa de mi na pamet: kad je pesma „Working in the coal mine” kao surogat stigla do sedmog mesta na TOP-u, onda bi „Zajko kokorajko” sigurno stigla do prvog! Hajde da probamo!

● U tekstu kompozicije članova ansambla „Kameleoni” „San izgubljene ljubavi” nalaze se i reči: „Ako se moramo rastati neka to ne bude u proleće, jer teško je gledati druge ljubavi kako se radaju dok naša umire”. Oni tvrde da je tekst originalan, a to isto tvrdi i Ljiljana Petrović, autor teksta melodije — pobednice „Opatija 66” „Neka to ne bude u proleće”. Tekst druge kompozicije mestimično je skoro identičan tekstu prve.

● Velika je nesreća kad muzičari ne poznaju poeziju, jer je pesnik Vordsvord još pre nekoliko decenija napisao frapantno slične stihove u svojoj pesmi „Splendor in grass” (Sjaj u travi). Ili to možda znaju i „Kameleoni” i Ljiljana Petrović ali su spikeri u najavi autora teksta omaškom izostavili Vordsvorda?!

● Ja bih voleo da mogu komentarisati i nove snimke jugoslovenskih sastava. Međutim to je jedino moguće ako kupim svaku ploču ili je čujem u radio-programu. Razlog nije u tome šta sam nemaran; ja čak tražim da mi se dozvoli da čujem pojedine snimke. Ali mi se sve čini da se naše „zvezde” plaše da ih ne uvrstim u rubriku „Zar nisam u pravu” a to već ne bi bila bogzna kakva reklama!

● Svakog drugog ponedeljka —

„ZELENI DODATAK”

● Svakog drugog utorka —

„PLAVI DODATAK”

„300 ČUDA” —

MIKROFON

**ĐANI MORANDI IAKO
—POCRVENI KAD GA
HVALE, NEMA DLAKE
NA JEZIKU**

sve barijere i pretvaram se u razjarenog tigra.

★ Baš me interesuje da li će taj razjareni tigar svome sinu ili kćerki savetovati da bude pevač?

— Nikako!

★ Zašto?

— Nigde kao u pevačkim krugovima odnosi i stvari ne gube tako lako svoju specifičnu težinu, gube je kao da si ih posta-

GA PRETVARA U TIGRA

■ Dani Morandi je po ponašanju najskromniji italijanski pevač.

★ Pocrveni li, Đani, kad čuješ sve one pohvale kojima te bombarduju sa svih strana: te Đani najbolji, te najpopularniji, pa Đani najoriginalniji, najsmelijiji...

— Možda i pocrvenim, ne znam to... Ali znam da nemam dlake na jeziku, ako to nije rečeno iskreno.

★ Neću ni da te pitam da li si zadovoljan što si baš pevač, jer je svakom sasvim jasno da si zadovoljan. Više bih voleo da znam zašto voliš što si baš pevač?

— Jer se u teškim trenucima brzo utešim jedino pevajući.

★ U teškim trenucima? Koji su to, na primer, teški trenuci za tebe?

— Na primer, kad je u Kantadiru 1965. Rita Pavone osvojila prvo mesto samo sa jednim sumnjivim glasom više.

★ Poznato je da si do nedavno bio prilično sramežljiv. Da li ti je to smetalo na putu uspeha?

— Ne verujem da mi je sramežljivost usporila put ka popularnosti. Pre bih rekao da mi je pomogla, što ne znači da može pomoći i nekom drugom. Mom prijatelju Bobiju Solu pomažu samo senzacije. Ali da se razumemo, ja sam sramežljiv samo u privatnom životu, ali kad uzmem mikrofona u ruke, na pozornici, zaboravljam na

vio u kabinu za svemirski let. Druge neke stvari, bez svoje težine, bez prave vrednosti, stiču neku posebnu specifičnost... Neobična je to klima.

★ U toj neobičnoj klimi, ko su tvoji intimni prijatelji? Neko iz kruga popularnih, neko ko je sasvim nepoznat ili možda i nemaš intimnih prijatelja?

— Moji prijatelji su tipični predstavnici svakodnevnog života: jedan student arhitekture, jedan knjigovoda, jedan mladi pozorišni reditelj.

★ Zašto su oni tvoji prijatelji?

— Mislim da je bolje ne tražiti razloge za to. Ali... prijatelji smo zato što smo gotovo svakodnevno zajedno. A čim imaš vremena za nekog, znaš da ti je on prijatelj. Jer prijateljstvo, to je dobrim delom pobjeda nad vremenom, zar ne?

★ Budi iskren pa kaži o čemu razmišljaš kad pevaš, ako razmišljaš?

— Razmišljam, kako da ne, razmišljam tad vrlo intenzivno, što zavisi od toga da li pevam je-je melodije ili one sentimentalne. Jasno je, dakle, da razmišljam o onom što govorim dok pevam, jer ako ne razmišljam onda to nije pevanje već verglanje.

★ Šta još nisi raščistio sa sobom?

— To sa uspehom i popularnošću. U današnjem svetu pesme sve se rađa i umire tako brzo da niti imaš vremena, niti smeš sebi da kažeš da si slavan, popularan, da si postigao uspeh. Sve ide tako brzo da ako počneš da analiziraš svoje uspehe odmah izgubiš tempo i ništa ti ne ostane ni od slave, ni od popularnosti, ni od uspeha.

★ Naravno, to se ne odnosi na tebe, jer...?

— Ne odnosi se jer nemam vremena da analiziram, bar ne ono unazad... Kamen po kamen slažem već tri godine, ne štedeći snagu...

★ Ništa novo neću reći ako naglasim da si u ovom trenutku najpopularniji pevač Italije baš zato što je publika zapazila tvoj entuzijazam kad pevaš, da daješ sve od sebe, ne štedeći se ni malo, pa me interesuje...

— Verujem da se mladima sviđam zato što svojom pesmom izražavam na moderan način osećanja i osećaje stare koliko i svet. Onim nešto starijim, sviđam se jer pevam romantične motive. I sad je problem u tome kako...

★ Šta, zar i u tome postoji problem?

— Problem je kako održati taj uspeh. To je, ustvari, isti problem kao i kako postići prvi uspeh. Danas mi je, a tako će mi biti i sutra, i prekosutra, i dalje, kao da sam na početku svoje karijere... A onog dana kad misliš da ne moraš dalje održavati popularnost, toga časa nestaješ sa neba popularnosti.

★ Popularnost, pa to je čitava nauka, prava filozofska grana! A kažeš da ne razmišljaš?

— Pevam, glumim, recitujem, snimam filmove. Ako me pozovu i u pozorište, prihvaću odmah. Ako mi ponude angažman u cirkusu, neću se libiti da nastupim. Samo se tako može održati popularnost, a ako se uspavam, otići će sve kao da je od paučine... To je sva filozofija, o njoj ne treba razmišljati, treba je samo primenjivati...

★ A ako te pozovu u San Remo?

— E, tu ću da zastanem, da razmislim, pa ću ti javiti da li sam se odlučio.

★ Po svemu sudeći, nećeš se odlučiti, iako ne znaš zašto. Ili, možda znaš?

— Zašto bih išao u San Remo? Da budem prvi? Da li bih nešto dobio time? Da budem drugi ili deseti? Zar ne bih mnogo izgubio?... Da su me zvali u San Remo pre četiri godine, otišao bih čak i da budem poslednji... Ipak, mi Italijani smo vrlo sentimentalni kad se radi o njemu, pa ću možda ipak ići na idući San Remo.

★ Spremaš li različiti repertoar — prema publici?

— To mi ne pada na pamet. Imam svoj repertoar i mislim da ako je nešto dobro onda je dobro svima. Kome se sviđa moje pevanje, neka ga primi onako kako ja to prezentiram.

★ Stani, Dani, a šta je ostalo od tvoje skromnosti na kojoj insistiram kroz ceo ovaj razgovor?

— Skromnost ostavljam za privatni život. A ovaj razgovor, to je ipak posao. Na poslu se pretvaram, rekao sam već, u tigra...

Danko ŠARENAC

Calvert Eddie

■ Rođen 1922. u Engleskoj. Dugi niz godina jedan od najpoznatijih trubača sveta. Ima svoj orkestar i hor. Zlatnu ploču je dobio za interpretaciju „Oh, mein Papa“. Ostali uspjesi su „Midnight“ (Ponoć), „Zambesi“, „Stranger in Paradise“ (Stranac u raju) i „Mandy“. Adresa: Smite 34, 140 Park Lane, London W. 1.

Charles Ray

■ Rođen u državi Džordžija, SAD. Jedan od najpoznatijih džez pevača svih vremena, ali se bavi i komercijalnom pop-muzikom. Iako slep, izvrstan je muzičar i svira orgulje, klavir, tenor saksofon i klarinet. Ima pet zlatnih ploča i to za „Georgia on my mind“ (Džordžija mi je na duši), „Hit the Road Jack“ (Odlazi, Džek), „I can't stop loving you“ (Ne mogu prestati da te volim) i „Cryin'time“ (Vreme za plakanje). Veliki uspeh su postigle i mnoge druge njegove interpretacije, kao „What'd I say“ (Šta sam rekao). Adresa: Harold Davison, 29 Regent Street, London W. 1.

Christophe

■ Podaci o rođenju nepoznati. Debitovao prošle jeseni kompozicijom „Aline“. Od tada se skoro uvek nalazi među dvadeset najslušanijih pevača Francuske. Veliki uspesi su mu melodije „Les marionnettes“ (Lutke) i „Excusez — moi, M. le Professeur“ (Izvinite, g. profesore). Adresa: c/o Disques AZ, 26, rue Francois, Paris 8-e.

Clark Dave

■ Pravo ime — David Clark. Rođen 15. decembra 1942. u Londonu (vidi pod ansambl Dave Clark 5).

Celentano Adriano

■ Rođen 1939. u Milanu. Debitovao 1961. kompozicijom „Dvadeset četiri hiljade poljubaca“ u San Remu. Od tada jedan od najpopularnijih pevača Italije. Veliki uspesi: „Sei rimasta sola“ (Kad ostaneš sama), „Basta“ (Dosta), „Ciao ragazzi“ (Zdravo, momci) i „Il ragazzo della via Gluck“ (Dečak iz ulice Gluk). Posедуje sopstvenu gramofonsku kompaniju „Clan“. Adresa: Via Gluck 20, Milano.

Cryin Shames

■ Vokalno-instrumentalni kvintet formirani 1966. godine u Londonu. Prvi i jedini uspeh im je kompozicija „Please stay“ (Molim te ostani).

Chubby Checker

■ Pravo ime: Ernest Evans. Rođen 3. oktobra 1941. u Filadelfiji, SAD. Najpoznatiji pevač tvista u svetu. Zlatne ploče: „Let's twist again“ (Igrajmo ponovo twist), „The Twist“, „The Fly“ (Muva) i „Pony time“ (Vreme ponija). Završavanjem ere tvista i njegova popularnost opada. Od tada mu je jedini uspeh: „Limbo Rock“. Svira klavir i bubnjeve. Adresa: Fan Club, John Sonnes, 7 Oakmead Road, Balham, London.

Cole Nat — „King“

■ Pravo ime: Nathaniel Adams Coles. Rođen 17. marta 1919. u Alabami, SAD. Umro: 15. februara 1965. Zlatne ploče: „Mona Lisa“, „Tou Young“ (Suvise mlad), i „Nature boy“ (Prirodan dečak). Snimio veliki broj kompozicija, od kojih je oko četrdeset postiglo svetski uspeh, između njih i „Let true love begin“ (Pusti da prava ljubav počne), „Ramblin'rose“ (Lutajuća ruža), „Fascination“ (Očaravanje), „When Rock'n' Roll came to Trinidad“ (Kad je roken rol došao na Trinidad). Jedna od najvećih muzičkih ličnosti ovog veka.

Clark Petula

■ Rodena 15. novembra 1932. Počela da peva kao osmogodišnja devojčica. Zlatne ploče: „M'sieur“ (Gospodin), „Chariot“ (Kolica), „Romeo“, „Downtown“ (Donji grad). Ostali uspjesi: „Sailor“ (Mornar), „My friend the sea“ (Moj prijatelj — more), „I know a place“ (Znam mesto). Poslednji hit: „I couldn't live without your love“ (Ne mogu da živim bez tvoje ljubavi). Živi u Francuskoj, snima u svojoj domovini, Engleskoj. Svira klavir. Adresa: 222 Park West, London W. 2.

Como Perry

■ Pierino Como (italijanskog je porekla) rođen je 18. maja 1912. u Kenonsburgu, SAD. „Raspevani berberin“ (to mu je nadimak, po ranijem zanimanju) dobio je do sada devetnaest zlatnih ploča, od kojih su najpoznatije: „Glendora“, „Mandolins in the moonlight“ (Mandoline na mesečini), „Prisoner of love“ (Zatovećenik ljubavi) i „Catch a falling star“ (Uhvati zvezdu koja pada). Adresa: 9 Albert Embarkment, London S. E. 1.

Cliff Richard

■ Pravo ime: Harry Rodger Webb. Rođen 14. oktobra 1940. u Indiji. Karijeru počeo 1959. i od tada je najpopularniji britanski solo interpretator. Zlatne ploče: „Living doll“ (Živa lutka), „The Young ones“ (Mladi), „Bachelor boy“ (Neženja) i „Lucky lips“ (Srećne usne). Peva sa ansamblom „Shadows“ i orkestrom Nori Paramura. Ostali uspjesi: „Dynamite“, „Voice in the Wilderness“ (Glas u divljini), „Theme for a dream“ (Tema za san), „Do you want to dance“ (Zelite li da igrate), „On the Beach“ (Na plaži), „The minute you're gone“ (Čas kada si otišla), „Wind me up — let me go“ (Pusti da odem) i poslednji „Visions“ (Vizije). Adresa: Fan club, Jan Vane, 59 Estern Road, Romford, Essex.

POLNAREF

KO JE TO?

DVADESET JEDNA GODINA, DUGA KOSA I PLAVE FARMERKE – MIŠEL POLNAREF OSVOJIO JE FRANCUSKU SA DVA SVOJA HITA

Michel Polnareff (Mišel Polnaref) ima dvadeset i jednu godinu i dugu plavu kosu. U rekordno kratkom vremenu postao je novi idol mladih Francuza. Bila su dovoljna dva hita, „La poupée qui fait non” (Lutka koja je rekla ne) i „Love me, please love me” (Voli me, voliš pa da prevaziđe slavu Antoana i Adama. Prva melodija „Lutka koja je rekla ne” postala je za kratko vreme hit i u mnogim drugim zemljama. Kada ga pitaju kad je postao „kant-autor”, Polnaref kaže: „Prvu melodiju sastavio sam u trećoj godini. Nazvao sam je „Mišel” i posvetio je sebi”. Mišel kaže da se oseća bitnikom od pete do glave. Ne samo zato što nosi dugu kosu i što se odeva na čudan način: „Dugu kosu nosim od vremena kada sam imao tri godine a ovakav način odevanja je jedina mogućnost da se čovek oseća udobno. Kad kažem da sam bitnik time želim da izrazim svoje osećanje slobode. U životu sam se bavio raznim poslovima: radio sam u banci, u osiguravajućem društvu, prodavao razglednice. U jednom trenutku osetio sam da moram nešto da kažem. Uzeo sam gitaru seo na jednu klupu i počeo da pevam. Od tada živim od onog što mi daju turisti”. Mišel kaže da voli popularnost samo zato što je ona vezana za dopadanje koje svet pokazuje prema njegovim pesmama. Kaže da živi za pesmu, a ne za novac. Polnaref stanuje na jednoj maloj pariskoj mansardi. „Ne bih je menjao nizašta na svetu”, kaže on. „Ta kuća je puna uspomena i stvari koji su mi toliko drage. Tu je i jedna mala, ljupka lutka, ona koja me je inspirisala za moju pesmu”. Mišel nema planova ni želja za budućnost. Ne želi da se ma šta promeni. Međutim, on se dopada vršnjacima, njegove ploče su postale u Francuskoj best-seleri, a njegove interpretacije nalaze se na čelu francuskih top-lista. Uz ekscentričnog Antoana, Polnaref je druga „ličnost” francuskog popsveta koja je stekla popularnost više svojim neobičnim izgledom nego kvalitetom interpretacije. Međutim, to danas prestaje da bude važno s obzirom da vlada pravilo: ko se traži — taj se i prodaje. A kuće koje proizvode ploče sa glasom Mišela Polnarefa ostvarile su posao i po!

Fransoaz Ardi, prijateljica Mišela Polnarefa

Počeo je da peva na pariskim ulicama i želi tu da ostane

Vodeći na francuskoj listi popularnosti

ŽIVI

ne može se uporediti sa pesmom. To je daleko više od pesme. To je vrhunac svega". Džems Braun je rođen u Makonu, država Džordžija u Americi. Primerno odgajan, već za ranog detinjstva teži ekstremnim pobudama i skreće pažnju na sebe. Mnogo čita, putuje, gleda i pamt.

U osamnaestoj godini završava Viši stupanj muzičke škole i sanja o vlastitom orkestru. Nedugo zatim, osniva ga, ali se ubrzo sastav raspada. Džems luta i traži nove mogućnosti. Danas Džems Braun ima najtemperamentniji sastav na svetu. Famosni Plameni su poslovna grupa koja ume da zapali i najhladniju publiku.

KRIK

prokletstva

Prestanite već jednom zvati me crnim psetom. Hoću da živim i ne mogu više tako. O svete, o ljudi, zašto ste protiv mene? Umreću od bola i uvreda vaših, što lo-me ovo srce. I moje telo spremno je da ljubi. Ako već sutra oganj prokletstva ne spali tu sramnu reč, vetar će pomesti trag ovog pepela — i ne verujem da ćemo se više ikad sresti.

Tako govori pesma Džemsa Brauna. Živa i umorna od bola, pesma rođena u iskušenju jedne velike istine — svete crne istine.

Ono što danas peva Džems Braun, taj živi primerak naše krvne veze iz kamene prošlosti —

Njegova pesma poseduje ritam koji stvara osećaj najgroznije spoznaje. Krik. Krik. Krik... Krikovi dugi kao večnost. Sve to u magnoventu sulude požude nad rekom koja reči nosi. Reči prokletstva i smrt.

— Želim da ubedim svet u zabludu koja preti. Opomena je krv koja zvuči pod kožom belom, kao i crnom. Razlika je u verovanju. Slepom, nažalost.

Kada govori izgleda mračan i napet. Deluje pomalo odbojno, ali istovremeno uverljivo — i, samo je naslutiti moguće, što se tog časa zbiva u gnevu silovitog uzbuđenja.

Džems Braun je, kao i svi veliki crni pevači danas, počeo pevati u jednom malom zboru crnačke duhovne Gospel pesme.

Tada se odvaja od ove tradicije i sa svojim poznatim sastavom prihvata Rhythm and bluz. Prva ploča Džemsa Brauna bila je predmet različitih nagađanja i sumnji. Svima je bilo jasno da je rođen glas koji poseduje izvanrednu snagu, no ipak javnost je u horu zabrinuto vrtela glavom. Ko je to čudovište ubojitog pogleda, s glasom koji podseća na zvonko urlikanje brdske reke, na tihi jecaj razlupanih uspomena? Pesma na prvoj ploči zvala se „Hold it“ (Zadrži to). Sledile su kompozicije: „Try me“ (Moj pokušaj), „Night Train“ (Noćni vlak), „Last someone“ (Posle nekog) itd.

Prepreka više nije bilo. Koncert za koncertom nizao se u karijeri koja se munjevito penjala ka najvišim vrhovima. Svi su želeli čuti tog tajanstvenog monstruma i glas u koji se sumnja da je ljudski.

— Pevam o stvarima koje potresaju moju dušu. Pevam i molim se. Moja molitva, to je vrisak ovaj u meni.

Svaka njegova reč, rođena između dva jauka, boli kao rana iz koje kaplje surova istina sveta.

Džems Braun nije samo veliki glasnik pesme. On je izvrstan muzičar. Pored orgulja, na kojima je pravi virtuoz, svira još harmoniku, klavir, bas — i udara vešto u bubanj.

To je talenat kojem u muzici ništa nije strano. Prva kompozicija sa kojom se proćuo u svetu zove se PLEASE, PLEASE, PLEASE. Snimljena je na koncertu i mnogi je smatraju najvećim „sejšn-stilom“ koji je ikad viđen.

Nakon toga slede melodije: „I Don't Care“ (Baš me briga), „I go crazy“ (Idem ludovati), „Every beat of my heart“ (Svaki otkucaj mog srca) itd. Njegova kompozicija It's man's, man's, man's world (Taj muški, muški, muški svet), upravo se nalazi na svim top-listama sveta.

Džems Braun poslednjih godinu dana drži rekord u broju koncerata koje priređuje po čitavom severno-američkom kontinentu. U gradovima: Pitsburg, Nešvil, Toledo, Ohajo, zatim u čuvenom Apolo kazalištu u Njujork Sitiju, reklame preko najvećih nebodera, najavljuju njegov dolazak.

I, dok s velikih panoa triumfuje smrknuto lice velikih požudnih usta, masa kao u nekom polusvesnom transu izgovara njegovo ime.

Džems Braun je za mnoge danas simbol velike patnje, gneva i opomena, simbol buduće poruke.

I zaista. Njegov vrisak vraća nas na početak velike ere bluza, uz prizvuk najdrastičnijih oblika.

Ovaj fenomen dolazi poput velike snage reči što razara iluziju, reči koja preti svojim prokletstvom. I, uz naše svesno saznanje, odlazi opet na put vere i nemira. Tamo gde počinje pesma. Tamo gde teče krvava reka života.

Toni NARDIĆ

NA OMOTU NAJNOVIJE PLOČE — ROLING STONES U SUKNJAMA!

Ovogodišnja aktivnost Roling stounsa počela je koncertom u Rojal Albert Holu u Londonu ali je baš otvaranje prouzrokovalo i prve nezgode. Nestrpljiva publika nije sačekala da ansambl počne sa sviranjem već je provalila na scenu u želji da zagrlji svoje ljubimce. Ovi su jedva uspeli da pobegnu iza scene i koncert je počeo sa velikim zakašnjenjem dok „red nije uspostavljen“.

Poučeni prvim iskustvom ostali koncerti su bolje organizovani pa ipak svi nespo razumi nisu otklonjeni. Posle Engleske, bilo je planirano da ansambl pođe na turneju po Italiji između 10. i 15. novembra ali je u poslednjem trenutku ova turneja odložena jer se u poslove menadžera umešala DECCA, kompanija gramofonskih ploča za koju Roling stounsi snimaju.

Ljubitelji ovog ansambla će biti obradovani veću da ovog meseca izlazi nova LP ploča sa 14 najpopularnijih pesama Roling stounsa. Pored poslednjeg uspeha „Have you seen your mother, baby, standing in the shadow?“ na ploči se nalaze i „Paint it black“, „It's all over now“, „Last time“, „Satisfaction“, „Get off of my cloud“, „As

tears go by“, „19th nervous breakdown“, „Lady Jane“, „Little red rooster“ i još neke. Ova LP zamišljena je kao album uz koji će biti priložena brošura na deset strana sa fotografijama u koloru. Ceo komplet će se zvati „Veliki uspesi“ i biće zbog fotografija nešto skuplji nego uobičajena LP ploča.

Njihov menadžer Andrew Oldham je objasnio da ovaj album izlazi u ovakvom obliku zbog toga što Roling stounsi nemaju vremena da pripreme nove snimke (angažovani su u filmu „Only lovers left alive“ — „Jedino su ljubavnici ostali da žive“). Snimanje ovog filma počinje krajem meseca).

● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI

WITH A GIRL LIKE YOU (S DEVOJKOM KAO TI)

I want to spend my life
With a girl like you
Ba ba ba...

And do all the things
That you want me to
Ba ba ba...

Till that time has come
That we might live as one
Can I dance with you
Ba ba ba...

I tell by the way you dress
That you're so refined
Ba ba ba...

And by the way you talk
That you're just my kind
Ba ba ba...

Girl why should it be
That you don't notice me
Can I dance with you
Ba ba ba...

Baby, baby, is there no chance
I can take you
For the last dance
All night long, yeah
I've been waiting
Now there'll be no hesitating
So, before this dance
Has reached the end
Ba ba ba...

To you across the floor
My love I send
Ba ba ba...

I just hope and pray
That I'll find the way to say
Can I dance with you
Ba ba ba...

ELEANOR RIGBY

Ah, Look at all the lonely people (2x)
Eleanor Rigby picks up the rice in the church

Where a wedding has been
Lives in a dream
Waits at the window
Wearing the face that she keeps,
In a jar by the door.
Who is it for?
All the lonely people
Where do they all belong?
Father McKenzie, writing the words of a sermon

That no one will hear,
No one comes near
Look at him working
Darning his socks in the night when there's nobody there.

What does he care?
All the lonely people,
Where do they all come from?
All the lonely people,
Where do they all belong?
Eleanor Rigby died in the church
And was buried along with her name
Nobody came.
Father Mc Kenzie
Wiping the dirt from his hands as he walks from the grave.
No one was saved.
All the lonely people,
Where do they all come from?
All the lonely people,
Where do they all belong?

HITOVI ● HITOVI ● HITOVI

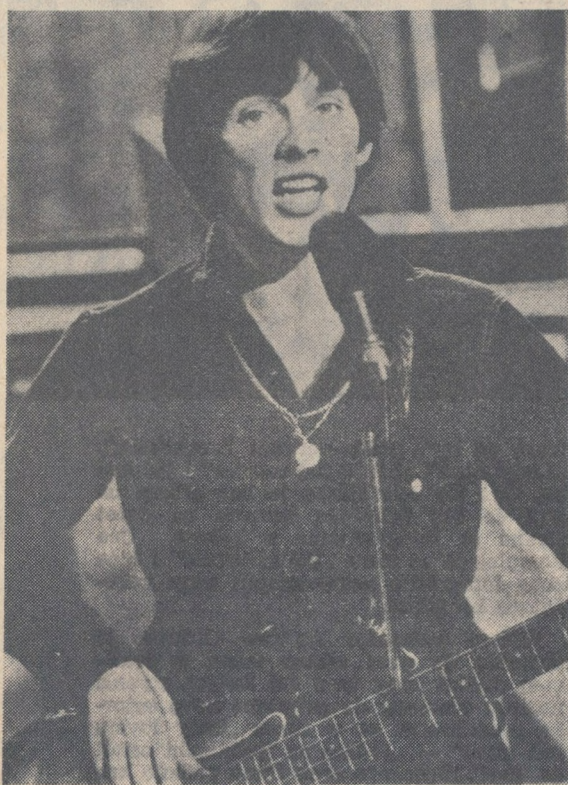
the Lovin' Spoonful:

SUMMER IN THE CITY (LETO U GRADU)

Hot town, summer in the city
Back o'my neck getting dirt and gritty
Been down, isn't it a pity
Doesn't seem to be a shadown in the city
All around people lookin'half dead
Walkin'on the sidewalk hotter than a match head

But tonight it's a diff'rent world
Go out and find a girl
Come on, come on and dance all night
Despite the heat it'll be all right and
Baby don't you know it's a pity the days
can't be like the nights in the

Summer in the city
In the summer in the city
Cool town evenin'in the city
Dressed so fine and lookin'so pretty
Cool cat, lookin'for a kitty
Gonna look in ev'ry corner of the city
Till I'm wheezin'like a bus stop
Runnin'up the stairs gonna meet you on the rooftop

On je crtao omote ploča

● Dvadeset trogodišnji Klaus Vorman je stigao u London u potrazi za zaposlenjem. Naslutivši njegovu sposobnost, poznati menadžer Brajen Epštajn angažovao ga je da crta omote ploča Bitlsa. Među tim omotima naročito se izdvaja poslednji za LP ploču „Revolver”. Međutim, Klaus je imao druge ambicije: da svira, da peva. Jasno — Bitlsima se nije sviđelo da se njihov umetnički crtač meša u njihovu profesiju. Ipak, Klaus je naučio da svira na bas gitari i uskoro postao član grupe „Manfred Mann”.

Šejla u Londonu

■ Šejla je stigla u London! Razloga ima više: u britanskoj prestonici nastaviće se snimanje filma „Beng beng” u kome Šejla igra glavnu ulogu. Osim toga, mlada pevačica pojavice se na televiziji i snimiti jednu ploču na engleskom jeziku. Pored obaveza, Šejla je razgledala i znamenitosti Londona. U društvu njenog filmskog partnera, Breta Heslija, fotoreporter je snimio Šejlu na Pikadiliju.

Popularnost koja raste

● Francusku pevačicu Mirej Matje, koja je ovog meseca zvezda programa u pariskoj „Olimpiji”, list „Salut les copains” proglasio je francuskom pevačicom godine. Čim završi sa serijom koncerata u „Olimpiji”, Mirej polazi na turneju po Italiji i Nemačkoj. U međuvremenu Mirej, ili kako je mnogi zovu „nova Edit”, dobila je ponudu da se pojavi na britanskoj televiziji.

„Pusto tursko” na pločama

■ Izgleda da su sad u modi kompozicije u stilu melosa sa Balkana i Turske. Naime ovih dana čuvena engleska firma „PYE” lansira novog pevača Džordž Zembejts-a. On na svojoj prvoj ploči peva kompoziciju pod nazivom „MUSAKA”.

Jesu li u krizi?

● Još se nije stišala bura zbog razilaženja slavne grupe „Animals”, a već se čuje o krizama drugih poznatih sastava. Posle nekih već postojećih promena, poznato je da se grupe „Yardbirds”, „Kinks”, „Hollies” i „Who” takođe nalaze u krizi. Ostaje nada da će se te krize rešiti na miroljubiviji način. Na slici: Ansambl „Yardbirds”.

Bobi Solo ne nastupa solo

● Lari Pejdz, producent firme „PAGE ONE”, snimio je ovih dana ploču na kojoj Bobi Solo peva dva hita na engleskom. Bobi Solo prati instrumentalno-vokalna grupa „The Fuzz”.

Ljubimac čistačica

■ Mladi bit pevač Eddie Segumba iz Tanzanije koji nastupa uz VIS „Ehose” u Zagrebu, pored obožavatelja među omladinom ima prave ljubitelje u čistačicama. One ga toliko vole zbog toga što nakon njegovog nastupa ne moraju nikada da metu pozornicu.

Gostovanje Bili Haleja

■ Bili Halej i njegove KOMETE gostovace ovih dana u Londonu i Mančestru. Interesovanje za koncerte je ogromno jer ovaj stari i već oćelaveli kralj roka još nije zaboravljen. Njegova ploća „ROK OKO SATA” prodana je 1955. godine samo za dva dana u milion primeraka, što do danas nije uspelo ni Elvisu, njegovom direktnom konkurentu, niti grupama kao što su Bitlsi ili Stouns.

Uspeh Pitnija u Italiji

● Američki pevač Džin Pitni koga Italijani smatraju „svojim”, s obzirom na uspehe postignute u toj zemlji, objavio se nedavno u emisiji RAI-a „Scala reale”. Za vreme svog kratkog boravka u Italiji Pitni je priredio dva koncerta. Odmah zatim, Džin je otputovao u London radi pregovora o snimanju nove ploće. Sredinom novembra pevač odlazi na jednomesečnu turneju po Južnoj Africi.

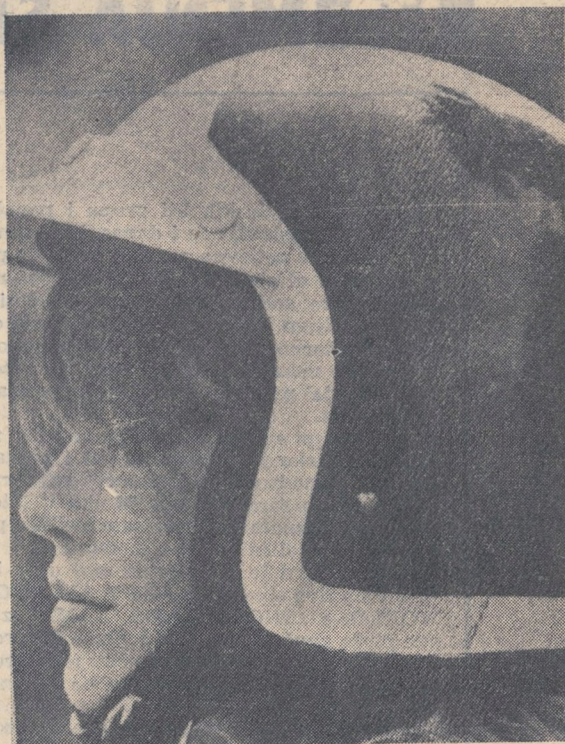
Zbogom Animals!

● Grupa „Animals” se raspala: vest je zvanično saopštio list „New Musical Express”. Ovim je nestalo jednog od najboljih britanskih sastava poslednjih godina, možda najboljeg posle Bitlsa i Roling stounsa. Kraj nije došao iznenada: već nekoliko meseci govori se o neslaganju članova grupe. U njoj je uvek bilo trzavica i svađa, bez imale razumevanja i želje za usaglašavanjem sopstvenih ambicija. Ipak, bez obzira na njihovu dalju „solističku” budućnost dugo će se pamtiti njihovi hitovi: „The House of the Rising Sun”, „Inside Looking Out”, „Don't Bring Me Down” i mnogi drugi.

Ko je ovo?

■ Devojka pod velikom kacigom nije automobilski as, već poznata Fransoaz Ardi, pevačica duge kose i kratke suknje. Fransoaz Ardi, čija svaka ploća znači nov uspeh, završava u Monte Karlu snimanje filma „Gran pri” u kome joj je partner Iv Montan. Po završetku snimanja, Fransoaz će se pojaviti u nizu šou-emisija francuske televizije.

Ulaznice deljene lutrijom

■ Za koncerte Bitlsa u Tokiju je bilo 30.000 raspoloživih mesta. Stiglo je međutim 200.000 prijava. Novine, koje su ove nastupe organizovale, morale su da organizuju lutriju za dodeljivanje karata srećnicima.

Gde je Brajen?

● Kažu da je Brajen Džons, član ansambla Roling stounsa, nestao. Ne pojavljuje se čak ni u klubu u kome sa njegove kolege redovno sastaju. Međutim, Brajen je kupio sitar i petnaest dana ostao među zidovima svoje sobe kako bi naučio što bolje da svira na instrumentu koji britanske vokalne-instrumentalne grupe sve češće usvajaju. Ono što je Brajen naučio treba da dođe do izražaja na novoj LP ploči Roling stounsa.

Ploća skuplja od filma

■ Samo L. P. sa muzikom iz filma „Bitlsa” „Noć posle napornog dana” kompanija „Junajted artiste” doneo je dva miliona dolara profita, što je više nego trostruko od cene samog filma.

otis reding

MENJA STIL

U POSLEDNJE VREME MOŽE SE GOVORITI

Naježda engleskih bit grupa i pevača koja je započela pre nepune četiri godine nastavlja se i danas. Međutim, pažljivijem posmatraču i dobrom poznavocu zabavne muzike ne može promaći jedna činjenica koja iz dana u dan postaje sve očiglednija. Engleska vokalno-instrumentalna muzika nije ono što je bila do pre godinu dana kada je, čini se, dostigla svoj zenit. Ovo nije možda toliko uočljivo kada se posmatra samo engleska „Top-lista“. Ali ako se pogledaju liste popularnosti u ostalim zemljama onda dvoumljenja nema. Američke grupe, a naročito vokalni solisti, zauzimaju više od 60% mesta na tim listama i sigurno, iako možda prilično sporo, počinju da preuzimaju primat u zabavnoj muzici od Engleza.

U ovoj grupi vokalnih solista najviša mesta zauzimaju pevači crne puti. Među njima svakako je najpopularniji i najzanimljiviji Otis Reding. Stil ovog pevača neodoljivo podseća na „plačući“ stil kralja roka Litl Ričarda. Sam Otis Reding kaže: „Živeo sam u mestu Mejkn u Džordžiji gde je stanovao i Litl Ričard. Sve ploče ovog umetnika imao sam prilike prvi da čujem, pošto smo Litl Ričard i ja bili i ostali odlični prijatelji. Otuda ne treba da vas čudi sličnost u interpretiranju, jer Ričard je bio i ostao moj uzor i nadahnuće. „U tom periodu Otis Reding je snimio dva singla — „SHE'S ALL RIGHT“ za malo poznatu kompaniju TRANS-WORLD, a „SHOUT BAMA LAMA“ za CONCO-RECORDS, međutim, kako su ove ploče zvučale baš kao i ploče Ričarda, nisu doživele neki veći uspeh.

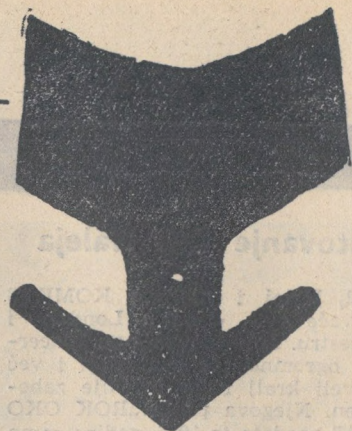
Svoju pevačku karijeru otpočeo je u grupi „SHOOTERS“ koja se, nažalost, ubrzo rasturila za nepunih 6 meseci Otis Reding postaje „disk-over“ i sa novo formiranom grupom „THE PINETOPPERS“ postiže svoj prvi uspeh na televiziji. U to vreme sasvim napušta stil svog dotadašnjeg uzora i počinje da kopira Sem Kuka, takođe vrlo poznatog pevača, kompozitora i aranžera. Interesantno je napomenuti da je Otis Reding, koji je „pokupio“ najbolje osobine interpretiranja Ričarda i Kuka, uticao opet u velikoj meri, na stil čitave grupe američkih pevača crne puti od kojih vredi spomenuti Džems Kara i Artura Konlija. Međutim, ovaj uticaj ne oseća se samo kod američkih pevača već i kod evropskih bit grupa, specijalno Stounsa, koji su snimili Otisov „THATS HOW STRONG MY LOVE IS“.

U poslednje vreme može se govoriti o jednom novom Redingu. Naime, pošto je nedavno napustio kompaniju „JOTIS-RECORDS“ i prešao kod Bili Janga, on se sasvim oslobađa uticaja sa strane i počinje da neguje novi stil. Njegovo pevanje danas zasniva se na izvrsnoj sintezi izvornog crnačkog „SOUL-a“ i modernog bita. Istina Otis Reding treba još dosta da radi da bi dostigao slavu i vrednost Bič bojsa ili jednog Džon Li Hukera, međutim, redovno prisustvo njegovih ploča na „BILBOARD“ listi popularnosti pokazuje da taj momenat nije daleko. Ovih dana Otis Reding izdao je izvrstan singl „MY LOVER'S PLAYER“ koji samo potvrđuje da je na najboljem putu da postane jedan od pobornika vraćanja prestiža u zabavnoj muzici na Novi kontinent.

V. KRASIĆ

O JEDNOM
NOVOM RE-
DINGU. KOJI
POČINJE DA
NEGUJE SAS-
VIM NOVI STIL

DRAGI ČITAOCI,

● Približava se kraj godine i u celom svetu se prave liste popularnosti interpretatora u toku 1966. godine. Redakcija našeg časopisa je odlučila da, uz vašu pomoć, sprovede jednu takvu anketu. Da biste imali dovoljno vremena da razmislite o redosledu svojih ljubimaca, obraćamo vam se već u ovom broju. Da bismo dobili što tačnije podatke sve interpretatore smo podelili u četiri grupe:

- muški solo interpretatori (jugoslovenski i strani)
- ženski solo interpretatori (jugoslovenski i strani)
- vokalno-instrumentalni ansambli iz inostranstva
- vokalno-instrumentalni ansambli iz Jugoslavije

To znači da ćete vi sastaviti četiri liste svojih najomiljenijih pevača i ansambla. Na svakoj listi postavite redosled prvih pet, po vašem mišljenju najboljih u toj grupi. Vaše liste će u našoj anketi učestvovati na sledeći način: svako prvo mesto na vašoj listi, donosi pri zbrajanju 5 poena, drugo mesto 4 poena i ... peto mesto 1 poen.

Sve predloge potpišite punim imenom i prezimenom i adresom, jer samo na taj način stižete pravo učestvovanja u ... ali to je već iznenađenje koje Redakcija priprema vama, učesnicima u anketi za najpopularnije interpretatore u 1966. godini. Vaše predloge očekujemo od 4. novembra, zaključno sa 10. decembrom tekuće godine. Adresu znate: DŽUBOKS MAGAZIN, Beograd, Vojkovićeve 8, za „NAJPOPULARNIJI U 1966.“

Na list sa predlozima prikažite OBAVEZNO kupon za učešće u anketi, koji se nalazi na strani.

REDAKCIJA

džuboks
magazin

NAJPOPULARNIJI
U 1966.

KAKO RADI ELEKTRIČNA GITARA

Bar 90% mladih muzičara svira električnu gitaru. Naravno svi oni znaju da naštimuju svoj instrument, da zamene prekinutu žicu, da se priključe na pojačavač — i to je sve.

Ali znate li na koji način ton nastao odapinjanjem žice stiže u pojačavač a zatim pojačan do zvučne kutije? Šta su magneti? Kako boja tona zavisi od registara?

Kod klasične gitare ton nastaje vibracijom odapete žice. Njegova osnovna obeležja, boja, visina i kvalitet zavise od puno faktora (debljina, dužina, zategnutost žice, akustična moć drvenog dela i naravno tehnika svirača). Tako proizveden ton pojačava svojom rezonancom rezonantna šup-

ključite bateriju, jezgro će početi da privlači gvozdene predmete. (sl. 1) Postalo je magnet. Možete izvesti i potpuno obrnut ogled: ako na krajeve kabela priključite dovoljno osetljiv voltmetar a kalemu pri mičete i odmičete stalni magnet kroz voltmetar će teći neka struja. (sl. 2)

Baš ovaj drugi efekat promenljivog magnetnog polja iskorišćen je da se zvuk gitare pretvori u električni signal a zatim pojača pojačavačem po želji. Da bi se stvar pojednostavila, kalem je namotan na sam magnet postavljen odmah ispod žica gitare. Žice više nisu obične već gvozdene. Dotaknete li žicu njeno treperenje iznad magneta proizvešće u kalemu veoma slabu el. struju čije će promene verno odgovarati proizvedenom tonu. Taj slab el. signal je potrebno pojačati. To će učiniti pojačavač do koga se signal vodi specijalnim oklopljenim kablom koji ne dozvoljava raznim smetnjama da se pomešaju sa signalom i dođu do pojačavača.

Od mesta na kome se postavi magnet na gitari zavisiće i boja samog tona. Tako se njegovim pomeranjem može postići željena zvučnost (oštrina, punost, mekoća, sjajnost). Postavljanjem dva ili više magneta na raznim mestima ispod žica i pojedinačnim uključivanjem ili kombinovanjem svih postižu se originalne zvučne boje tako svojstvene pojedinim VIS-ovima. Na električnoj gitari se nalazi i obavezni regulator za jačinu pošto pojačavač nije uvek uz onog ko svira a „bit“ uglavnom zahteva dinamičnost. Tu je još i jednostavni regulator boje tona kojim se po želji slabe viši tonovi.

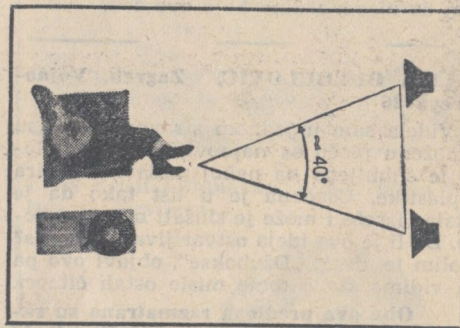
Kvalitet materijala omogućava da današnja električna gitara svojom univerzalnošću zameni neke od instrumenata.

Kada je pravilno upotrebljen pojam „Stereofonija“

Danas se stereofonijom označava prostorno određena reprodukcija zvuka — reprodukcija koja omogućuje utvrđivanje položaja izvodača u odnosu na slušaoca. Da bi to bilo moguće makar i grubo ostvariti neophodno je obezbediti najmanje dva nezavisna prenosna puta za zvuk, koji treba ponovo da dočara originalnu zvučnu scenu na proizvoljnom mestu. Je-

dan zvučni puš služi za prenošenje leve polovine, a drugi za prenošenje desne polovine zvučne scene. Svaki od onih puteva — „kanala“ počinje mikrofonom a završava se zvučnicima. Ostale karike — lanci su pojačala uređaja za snimanje zvuka i uređaji za ponovnu reprodukciju snimljenog zvuka.

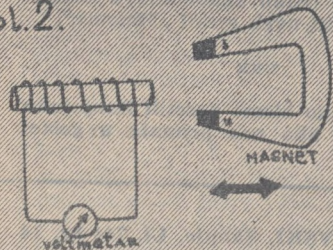
Levu polovinu originalne zvučne scene će da reprodukuje levi zvučnik a desnu-desni zvučnik. Tako će slušalac, koji se nalazi u pravilnom položaju u odnosu na zvučnike, biti u stanju da identifikuje manje-više tačno horizontalan raspored izvodača. Da bi ovaj utisak prostranosti bio što realniji treba da bude ispunjeno nekoliko

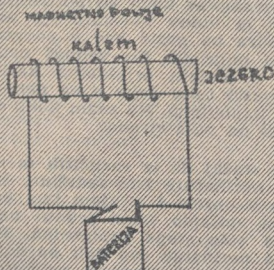
uslova. Jačina reprodukcije levog i desnog zvučnika treba da su međusobno uravnotežne — „izbalansirane“. To znači da ako napr. sa leve i desne strane sviraju po jedan instrument istim jačinama pri originalnom izvođenju, oni i na kraju prenosnih puteva moraju opet da se čuju istim jačinama — njihov međusobni odnos intenziteta ne sme da bude poremećen. Prenosni putevi takođe moraju da budu identični kako ne bi nastale razlike u boji ili kvalitetu zvuka. Slušalac treba da se nalazi na sredini između zvučnika, na rastojanju od jednog od njih koje je jednako ili malo veće od međusobnog rastojanja zvučnika. Pojam „stereofonija“ se danas mnogo koristi u komercijalne svrhe i stvara mnogo zabune, jer proizvođač udese neki element aparata tako da može da se koristi i za dvokanalnu reprodukciju ali u zajednici sa još mnogočim dodatnima. Bez obzira na to primamljivi naziv „stereofonski“ se odmah istakne iako često ne odgovara stvarnosti. Ni dva ili više zvučnika isto tako ne mogu kao takvi da se označe ovim nazivom jer su oni, pri običnoj reprodukciji priključeni na jedan izvor pa svi reprodukuju isto, samo sa nekoliko mesta. Zato oni tako nisu u stanju da ostvare prostranu određenost zvuka — stereofoniju.

B. K.

sl. 2.

sl. 1.

ljina u telu gitare. Pošto električna gitara nema šuplji rezonator, vibracije žica treba „pokupiti“ i pojačati na neki drugi način. U pomoć je priskočila fizika. Iz škole se verovatno sećate ogleda sa magnetnim poljem. Ako namotate oko jednog gvozdenog jezgra nešto žice i na njene krajeve pri-

Ako snimate magnetofonom

Ako želite da u već napravljen snimak ubacite nešto (tekst u muziku) a na vašem magnetofonu nema mogućnosti za trik snimanje odvojite traku od glave za brisanje parčetom staniola. Tako njeno magnetno polje pri ponovnom snimanju neće brisati stari snimak. Jačinu kojom ćete snimati novi snimak preko starog utvrdite eksperimentom na nekom snimku koji vam nije potreban. Ako snimate unikate koje nećete imati prilike ponovo da snimate snimajte ih tako da čak ni pri špičevima indikator

snimanja ne pokazuje maksimum (100%). Ako se snima prejakim signalom u magnetofonskoj traci dolazi do zasićenja koje će izobličiti snimak. Slab ali kvalitetan snimak lako ćete pojačati docnije presnimavanjem.

Ako snimate mikrofonom obezbedite mu neki stalak, makar improvizovan. Tako ćete izbeći razne nepotrebne šumove. Osim toga ne postoji opasnost da ga ispustite. Svi mikrofoni su veoma osetljivi na potres. Kristalni mikrofoni naročito.

Možda niste znali da gudački instrumenti imaju jako usmeren zvuk. Najbolje ćete ih snimiti mikrofonom okrenutim žicama a udaljenim 30 do 90 sm od njih).

Najviši ton koje prosečno ljudsko uvo čuje sadrži oko 16000 treptaja u sekundi (16000 Hz) Dobar magnetofon srednje klase sposoban je da reprodukuje taj ton tek sa brzinom od 19 sm. sec. Zato studijski magnetofon za vrlo kvalitetna snimanja imaju relativno veliku brzinu kretanja trake (38 sm. sec.).

Znači, ukoliko želite kvalitetniji snimak — snimajte većom brzinom.

MIROSLAV LEVICKI

BRANKA MITIĆ, Zagreb

■ Vaš list je veoma tražen ali se štampa na lošoj hartiji. Uzimam za primer „Bazar“ koji ima veći format, veći broj stranica a skuplji je samo za pedeset dinara. Zašto i vi ne biste uzeli takvu hartiju i štampali verovatno najtraženiji omladinski časopis u Jugoslaviji. Cena bi se povećala za pedeset do sto dinara, kako pišu čitaoci iz Ljubljane, ali bi se dobio i veći broj novih čitalaca. Bilo bi i više fotografija u boji koje bi bile kvalitetnije. Ja bih za „Džuboks“ kakav ga zamišljam platila i trista dinara samo da je kvalitetan. Verujem da nisam jedina koja ovo želi.

SELMA BULBULović, Zagreb, Vojnovićeva 26

■ Videla sam u jednom stranom časopisu priloženu ploču sa najnovijim hitom. Ploča je snimljena na nekoj mešavini papira i plastike. Usadena je u list tako da je čitalac izreže i može je slušati na gramofonu. Da li je ova ideja ostvarljiva i kod nas? Molim te, dragi „Džubokse“, objavi ovo pa da vidimo šta o tome misle ostali čitaoci.

Oba ova predloga razmatrana su ranije i došli smo do zaključka da bi „Džuboks“ mogao da štampa kolor fotografije u sredini lista kao i da uz svaki broj priloži ploču sa nekim hitom štampanu na foliji koja se može svirati 40 do 50 puta. U tom slučaju cena lista bi iznosila 300 dinara. Šta kažete na to? Da li biste i u tom slučaju kupovali list? Voleli bismo da nam što više čitalaca odgovori na ovo pitanje.

V.I. sastav
Similors

NATALIJI STOJKOVIĆ, Vrbas, Blok Save Kovačevića 1 kula 1/4

■ Vrbas nije grad u pravom smislu reči. Omladina nema izuzetnih mogućnosti da zadovolji svoje ambicije. Prema anketama može se reći da je veliki broj pristalica bit muzike. Interesovanje za ozbiljnu muziku je nešto manje ali u svakom slučaju vrlo su male mogućnosti da ostvarimo gostovanje bilo kakvih umetnika. No zato u našem mestu imamo grupu koju mi mladi veoma volimo. To je VIS „SIMILORS“. Prvi nastup ovog ansambla bio je 21. marta 1963. na našoj tradicionalnoj priredbi „Bal cveća“. Tada su nastupili pod imenom „Crni biseri“. Kasnije se ta grupa rasformirala a pre kratkog vremena ponovo je osnovan orkestar sa neznatnim izmenama ali sa novim nazivom. Evo i članova ansambla: Miroslav Jovanović, i Miroslav Stankov — vokalni solisti; Viktor Rot, saksofon; Dragoljub Krivokapić, ritam gitara; Lazar Siviški, solo gitara; Dragan Stojanović, bas gitara; Sreten Ceranić bubnjevi.

ALEKSANDAR KULEKIN, Lenjingrad, SSSR

■ Redovno čitam vaš list i u jednom od ranijih brojeva bilo je objavljeno pismo mog zemljaka Nikolaja Litkina iz Lenjingrada sa kojim se potpuno slažem. U našem gradu često gostuju pevači i ansambl iz celog sveta. Hoću samo da vas podsetim da je Mat Kolins imao velikog uspeha. Inače očekujemo gostovanje engleskog ansambla „Kinks“ a šaljem vam fotografiju italijanskog VIS-a „Mario Marini“ koji je nedavno gostovao u našoj zemlji.

NIKOLA BOŽILOVIĆ, Niš, Sremska 22/16

■ Već je izašao šesti broj ali se na tvojoj naslovnoj strani još nije pojavio nijedan domaći ansambl. Zar nije red da se ovde pojave na primer „Crveni koralji“, „Elipse“, „Siluete“, „Najbolje ništa“ ili „Zlatni dečaci“? Smatram da bi neku stranicu mogao posvetiti i mojim miljenicima Karlu Metikošu ili Perici Stojanoviću. Dalje, mnogi čitaoci su protiv ukrštenica. Ja sam protiv tehničkog kutka i modnog dela. Ukrštene reči oduzimaju manje prostora a ujedno služe nama, ljubiteljima zabavne muzike, kao provera znanja iz ove oblasti.

MI MLADI BANJALUČANI članovi KABA

■ I mladi iz Banjaluke vole modernu muziku a to potvrđuje i činjenica da u našem mestu ima oko četrnaest VIS-ova. Pomalo smo zavidni drugim VIS-ovima kada o njima čitamo u „Džuboksu“. Zašto ne biste napisali nešto i o našim „Meteorima“ jer oni su najbolji kod nas. Ako posjetite Banjaluku onda ne propustite da dođete u KAB (Klub akademičara Banjaluka) jer ćete tu uvek sresti „Metere“.

XXX

Rado bismo posetili Banjaluku — ako nas primete u goste!

TOZE BLAŽEVSKI, Skopje, Ul. 744 br. 14

■ Mnogo se izraduvav koga vo poslednji broj na „Džuboks“ ja vidov karikaturata vo koja eden stavec svira na gusle koe e povrzano so kabel za edno pojačalo. No vednaš ustanoviv deka toa ne e mojata originalna karikatura (što vi ja isprativ) tuku deka e na nekoj drug po moja ideja izrabotena. Ne znam kako e došlo do ovaa greška od vaša strana?

Čest je slučaj da iz različitih mesta dobijemo karikature iste sadržine. Karikatura sa šišanjem i strujom ima bezbroj. Da vam opišemo samo jednu: na pločniku se vide stope prolaznika. One su potpuno normalne sve dok ne naidu na frizersku radnju. Tada u velikom luku obilaze ovu radnju da bi kasnije normalno nastavile. Slične karikature smo videli u odnosu na pijance i kafane. Pomenutu karikaturu dobili smo u dva desetak različitih varijanata iz različitih mesta. (Kod karikatura sa sličnim sa držajem objavljujemo onu koja je crtački bolje urađena).

● 177. BROJ „ZELENOG DODATKA“, KOJI JE IZISAO NA POVEĆANOM BROJU STRANA, DONOSI DVA ROMANA:

Klod MERSIJE:

„OPASNO DEVICANSTVO“

Lesli CARTERIS:

„SVETAC PROTIV SVETOG SIMONA“
PORED ROMANA „ZELENI DODATAK“
DONOSI NOVELU PITERA ČINIJA „KO ČEKA — DOČEKA“, ISTORIJSKI FELJTON
„ŽORŽ SAND“, IZBOR DETEKTIVSKIH I LJUBAVNIH PRIČA, HUMOR, ANEGDOTE I OSTALO

MIRO ROGULJA, Beograd, Skender Begova 18

● Želeo bih da postanem vaš saradnik pa vam šaljem crteže ansambla „Who“ i grupe „Dave Dee“

GILLY KLANČAR, Ljubljana, Hotimirova

■ Prosim, da pridet u Ljubljano in napišete kaj o treh najbolj popularnih ansamblih v Ljubljani:

VIS-u „Svetniki“, VIS-u „Škorpijoni“ in VIS-u „Andirami“. To so ansambl, ki so prvi začeli beat-muziko v Ljubljani in tako tudi postali najbolj popularni med mladino v Ljubljani.

Pošiljam sliko VIS-a „Svetniki“, in prosim, da jo objavite v vašem listu, ki ga mladina v Ljubljani zelo rada bere.

Na sliki so: Karel Novak — solo kitara, Drago Vrenk — vokalni solist, Marko Herak — bas kitara, Roman Bukovec — ritam kitara, Janze Novak — bobni. Povprečna starost ansambla je 18-19 let. Imajo 2 posnetka na ljubljanski televiziji („Hava Nagila“ in „Povej na dežju“ — kompozitor je vokalni solist Drago Vrenk). (Fotografija)

Izvinjavamo se Miru Krniću (Split, Vlade Bogata 8) što je u prošlom broju izostao njegov potpis ispod karikature ansambla „Hollies“

JOSIP TOMAN, Sarajevo, B. Parović 10

Zeleo bih da i ja nešto dopri nesem svojim radovima boljoj sadržini „Džuboksa“.

Elvis Prisli i Donovan, crteži Mirka Kostića iz Kraljeva

Jedan od naših najaktivnijih čitalaca-eratača je i Vlado Šrenk iz Zagreba njegova dva crteža objavljujemo i u ovom broju

Vlado Brazević... Evo kako zamišljam ansambl „Mama's and Papa's“

■ **Mama Mišel** se pomirila sa **Papa Džonom** i ponovo nastupa u grupi **Mama's and Papa's**. — Otac Adamoa je nesrećnim slučajem izgubio život i sad je **Adamo** glava osmočlane porodice. — Na svojoj septembarskoj konferenciji za štampu **Beach Boys**-i su potvrdili da su svi iz prvobitnog sastava oženjeni. — Bas gitarista **Kinks-a Pit Koif** je napustio grupu. — Grupa „**Troggs**” je dobila drugu zlatnu ploču — ovaj put za snimak „Sa devojkom kao ti”. — Poslednji singl **Del Šenona** u SAD je **Džeger Ričard** kompozicija „Pod mojim palcem”. — Ima izgleda da grupa „**Mama's and papa's**” napravi turneju po SSSR-u. — **Erve Vilar** u oktobru gostuje u Kanadi, Nemačkoj, Španiji i Japanu. — **Pino Donado** je otkazao sve svoje angažmane jer je pozvan u vojsku. — **Iva Zaniki** je posle uspešnog nastupa u Olimpiji boravila u SAD.

... **Soni Bono** neće više snimati solo ploče već samo u duetu sa svojom suprugom **Šer... En Margret** i **Din Martin** otpočeli sa snimanjem nove muzičke komedije pod nazivom „Čovek u crnom”...

... Za svoj novi album **Holisi** su snimili 23 kompozicije od kojih će samo 14 biti na ploči... **Bili Von** snimio je temu iz filma „Dr Živago” — to je 32. verzija ove popularne kompozicije...

... **Dejv Beri** proveo je godišnji odmor u Španiji, **Mersis** u Egiptu, **Dejv Di** na Majorki... „Kiša na krovovima” je naziv nove ploče **Lavin Spunful** koju je komponovao **Džon Sebastijan**...

... Održana je premijera **Klifovog** najnovijeg filma — projekciji prisustvovali novi **Enimalsi**... Beogradske „**Elipse**” odlaze na jednomesečnu turneju po Bugarskoj... **Kris Farlo-a** će na koncertu u pariskoj Olimpiji pratiti **Alen Prajs** set... **Napoleon XIV** snimio svoju prvu long-plej ploču...

ŽELE DA SE DOPI-SUJU

Zorica Ristić, Vršac — **Gudurica, Otona Župančiča 4**
Stojan Buborl, Subotica, Servo Mihalja 43/3
Nadža Vražić, Visoko, Mehe Džudže 17
Mirjana Đuran, Sarajevo, Bistrik Medresa 13
Gordana Krištafor, Rijeka, Mihanovičeva 1
Ružica Paulić, Bjelovar, Osnovna škola „Ivanska”
Nedip Jašar, Prizren, Borisa Kidriča 136
Rada Sudžuković, Gospić, Vrtlarška 7
Slavica Milovanović, Beograd, Topalovičeva 24
Jelena Sobadoš, Subotica, Braće Radića 6
Edita Candi, Beli Manastir, Adama Dugačkog 45
Stojan Mihajlović i Jurica Nizić, Kruševac, V.P. 2270/3
Đurđica Tačković, Ilok, Srednja škola za poljoprivredni smer „Boris Kidrič”
Radojka Žic, Rijeka, Tome Ladislava 20
Josip Herman, Strumica, V.P. 2724/35
Grba Ramiz, Kosovska Mitrovica, Kolašinska 2
Dužanka Nešić, Novi Bečej, Marka Oreškovića 92
Antun Lepen, Borovo, Dački dom
Ivica Dombi, Valpovo, Preradovičeva 3
Mira Štefković, Samobor, Braće Oreški 19
Lidija Popović, Rijeka, Mihanovičeva 1
Sonja Zelić, Rijeka, Mihanovičeva 2/a
Zlata Jovanović, Indija, Savski put 9
Mileva Božović, Priština, Triglavska 3
Haćima Kajkuš, Priština, Proleterska 41
Faruk Podrug, Sarajevo, Bakije 50
Đemsi Čersko, Prizren, Borisa Kidriča 136
Đurđica Pavičić, Rijeka, Đure Đakovića 9/3
Rada Milisavljević, Koprivnica, gimnazija „Ivo Marinković”
Vladimir Piki, Sokolska 219, Trebon, okres Jindr. Hradec, CZECHOSLOVAKIA
Slave Nikolski, Sarajevo, V.P. 9010-3/3 VE-6
Ružica Peruza, Šibenik, Ante Jurlina 10
Branka Krilović, Šabac, Sela Jevtića 4/12
Branka Fanić, Zagreb, Petrova 28
Zorica Mitić, Beograd Grahovska 20
Eva Zaškolka, Ostrava 7, Tešinska 821, Československo
CZECHOSLOVAKIA
Ljubiša Gojković, ZP Subotinac kod Alek sinca
Vinko Tihi, Slavenska Požega, Primorska 18
Mile Jukić, Novi Sad, KVO-2
Nahit Bošnjak, Prizren, Karla Marksa 143
Slavica Toma, Pančevo, Tanaska Rajića 4-a
Klaudija Alfrević, Bajmok, Vojvode Putnika 26
Velev Svetoslav, Ul. Ivan Vasov 60, Plovdiv, Bugarija
Martin Cibula, Košice, Považska 22/14, ČSSR
Slavoljub Jokić, Smederevo, Davidovičeva 2/17

mali oglasi

Hitno prodajem elektro-akustičnu gitaru sa 12 žica „EKO”. Ponude do 6. o.m. — Jelić Radovan, Beograd, Vojislava Ilića 27/17.

PAZNJA! Diskofili, pruža vam se prilika da nabavite pop-ploče 1965—1966. Ploče su nove i malo upotrebljavane. Po ploče možete doći lično ili upitati telefonom 331-366. Zoran Marjanović, Beograd, Trg Marksa i Engelsa 2.

Prodajem najnovije neupotrebljavane ploče svih sastava iz Engleske i SAD. Ploče uručujem u roku od dvadeset dana. Dušan Cucić, Beograd, Sopoćanska 11.

Vokalno instrumentalni sastav iz Zagreba traži mladog bas gitaristu sa elektrifikacijom. Javiti se na adresu: Krešimir Soštar, Zagreb, Ilica 25/4.

PRODAJEM nove ploče engleske i američke proizvodnje. Nenađ Pavić, Zagreb, Boškovičeva 16.

Kupujem ploče Bitlsa, Roling Stonsa, Kinksa, Bič Bojsa, Animalsa i drugih. Navedite cenu! Irena Novak, Ljubljana, Linhartova 20.

Prodajem gitaru „Džipsonku” sa prikaplama („Forte”) i knjigu „Škola za gitaru” — sve

za 20.000 starih dinara. Srećko Grbavac, Niš, V.P. KVO/5 VE 11.

Prodajem električnu gitaru marke „Jolana” sa četiri pikupa i vibratorom. Cena 70.000 st. dinara. Miodrag Dejanović, Prijedor, JNA 13.

Prodajem Hi-Fi stereo i mono pojačalo za električnu gitaru, kao i stereo gramofon. Igor Poljanšek, Podgora 10, Sentvid, Ljubljana.

Kupujem dobro očuvanu organu zajedno sa pojačalom. Mersud Sulejmanagić, Mostar, Građevinska tehnička škola.

Kupujem mikrofoni i bubnjeve, Davor Smoljan, Mostar, Građevinska tehnička škola.

Osnovan je klub **VIS-a „Roboti”**. Svi obožavatelji neka se jave na adresu: klub „Roboti”, Koprivnica, Rada i Nada Milisavljević, Moše Pijade 14.

Prodaje se pojačalo „Shaller Electronic 50 W” za 480.000 st. dinara i nova „Hofner” gitara za 180.000. Ivo Pongračić, Zagreb, Sokolgradska 88.

Osnovana sam klub „Kameleona”. Molim sve one koji vole „Kameleone” i njihov način muziciranja da se jave na adresu: Vlasta Bačun, Zagreb, Ljubljanska 44, klub „Kameleona”.

svakog četvrtka

vaš list:

»filmski svet«

PREDSTAVLJAMO VAM
ANSAMBL

"SMALL FACES"

Plonk Lane

Kenny Jones

Steve Marriot

Ian McLagan

STEVE MARRIOT (1947) pevač
SOLO GITARA

RONNIE „PLONK“ LANE (1946)
BAS GITARA

IAN MCLAGAN (1946)
ORGANA I
GITARA

KENNY JONES (1948)
BUBNJJEVI

■ Ne toliko godinama, koliko rastom, ansambl »Small faces« (Mala lica) zaslužuje svoje ime. Sastali su se gotovo slučajno. Prvom polovinom prošle godine bas gitarist »Plonk« je odlučio da osnuje grupu. Prvo je želeo da nađe bubnjara i brat mu je savetovao da uzme Kenija, koji je tada

svirao u jednoj krčmi. Pronašli su i solo-gitaristu Stiva, koji je takođe svirao u jednom lokalnu. Stiv je poveo i najboljeg druga, Džimi Vinstona, koji je svirao organu i gitaru. Tako su nastala Small faces. Uskoro posle toga u Britaniji se pojavio i njihov prvi hit, koji je ušao među prvih dvadeset na TOP-u. Kompozicija muzičkim kvalitetima nije bila ništa posebno, ali je predstavljala odskočnu dasku za uspehe. U novembru 1965. godine grupu je napustio organist Džimi i na njegovo

mesto je došao Jan Mek Legan. Tako je stvoren definitivni sastav, koji je i danas isti. Ubrzo po dolasku novog člana, »Small faces« snimaju svoj prvi veliki hit »Sha-la-la-la-lee«. Bio je to veliki uspeh, jer im je doneo prvo mesto na britanskom TOP-tventiju, a i visok plasman na mnogim listama u svetu. I u nas je postala veoma popularna, pa su je mnogi sastavi uvrstili u svoj repertoar. To najrečitije govori o kvalitetima te beat-kompozicije.

Posle »Sha-la-la-la-lee« nastala su nova vremena za četvoricu mladih londonskih mods-a. U reklamama za koncerte njihovo ime je ispisivano velikim slovima, pored njihovih doskorašnjih idola. U aprilu »Small faces« snimaju svoj treći hit (Hey girl, Hej, devojko). Ova kompozicija nije postigla uspeh prethodne i »Small faces« odlučuju da komponovanje svojih hitova povere profesionalcima (»Hej devojko« je komponovao Stiv Meriot). U maju je izdata i njihova prva LP ploča »Small faces«.

Ove jeseni su Plonk, Stiv, Keni i Jan postigli svoj drugi veliki uspeh. Prvo mesto na TOP-tventiju je zauzela njihova interpretacija kompozicije »All or nothing« (Sve ili ništa). Ovaj uspeh je utoliko značajniji što je sasvim različit od »Sha-la-la-la-lee« i svedoči o kvalitetima jedne od najsimpatičnijih grupa u Britaniji.

LIČNA KARTA	
IME I PREZIME	Klif Ričard
ROĐEN	1940 u Indiji
ŽIVI U	VELIKOJ BRITANiji
NADVEĆI U PESI	MLADI, NEŽENJA
ADRESA	17 SAVILE ROW LONDON W1. ENGLAND

Još kao četrnaestogodišnjak Klif je sa voćkalnom grupom učestvovao na igrankama u omladinskom klubu. Profesionalnu pevačku karijeru počeo je 1957. godine, a prve velike uspehe postigao je dve godine kasnije. Od 1959. godine do danas Klif se stalno nalazi na vrhu liste najpopularnijih solo interpretatora u Britaniji i mnogim zemljama sveta.

U toku sedmogodišnje karijere (veoma duge, kad su u pitanju pevači moderne muzike) Klif je dobio četiri zlatne ploče za kompozicije: »Živa lutka« (Living doll), »Mladi« (Young ones), »Neženja« (Bachelor boy) i »Srećne usne« (Lucky lips). Pored ovih najvećih uspeha, još oko 40 njegovih ploča se nalazilo na raznim listama najbolje prodavanih i najpopularnijih ploča. Klif je i kao filmski pevač postigao zavidne uspehe. Snimio je četiri filma i upravo završava peti. To su: »Ekspres bongo«, »Letnji praznik«, »Mladi«, Divni život« i »Aladin«, prema istoimenom mjuzikalu, u kome je Klif učestvovao u londonskom Paladijumu.

Bilo bi nepravedno govoriti o Klifu Ričardu a ne pomenuti i ansambl »Sedous«, koji mu je nerazdvojan pratilac u njegovoj karijeri. Veoma često se ansamblu »Sedous« pridružuje i orkestar pod upravom Norija Paramura, koji je i Klifov glavni producent. Oni su neosporno imali

velikog udela u briljantnoj karijeri pevača, kome čak ni Bitlsi nisu oduzeli mesto, koje mu po njegovim kvalitetima i pripada.

Poslednji uspeh Klifa Ričarda je kompozicija »Plavo prelazi u sivo« (Blue turns to grey) iz repertoara ansambla Roling stons.

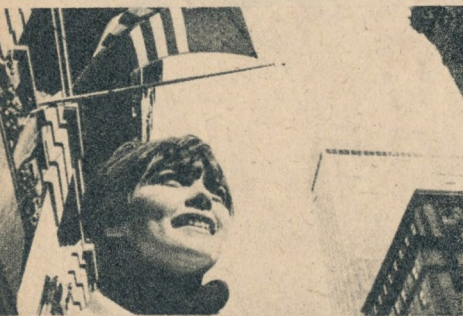
KLIF RIČARD | KAKO...

Hari Rodžer Veb je, kao i mnogi drugi interpretatori, svojoj publici mnogo bolje poznat po svom umetničkom imenu — Klif Ričard. Smatran u početku karijere za engleskog Prislija, Klif je izgradio sopstveni način interpretiranja, danas poznat širom sveta. Rođen je u Indiji, ali ubrzo sa roditeljima prelazi u Britaniju, gde završava školu.

KO...

MIREJ MATJE

KADA...

LIČNA KARTA	
IME I PREZIME	Mirej Matje
ROĐENA	1946. u AVINJONU
POČELA DA PEVA	1962. u TV emisiji "TELE-NEDELJA"
NAJVEĆI USPEH	"C'EST TON NOM" (TO JE TVOJE IME)
	

Mirej Matje je ime devojke prvi put predstavljene francuskoj široj javnosti prošlog novembra u emisiji »Tele-nedelja«. Već danas to je ime koje privlači opšte simpatije u dobrom delu sveta.

Mirej za sobom već ima jedan deo svog muzičkog istorijata. Početak njenog interesovanja za modernu muziku je vezan za 1960. godinu i pesmu »Millord« sa Edit Piaf. Nju je čula preko radija kod drugarice i tada je ona od doživljenog potresa impresije ostala sasvim bleđa i bez reči. Od tada je porodični budžet morao da plaća i ploče Edit Piaf. Prvi svoj nastup je imala sa šesnaest godina. Na takmičenju lokalnih talenata, na kome je Mirej osvojila treće mesto. Svakako ohrabrujući podstrek, navodi je da i naredne godine učestvuje na sličnoj priredbi. Sada pobeđuje jednom od pesama Edit Piaf. Negde u to vreme je zatvorena fabrika koverata u kojoj je Mirej radila, pa je ona odlučila da se posveti samo pevanju i da ne traži nov posao. Njena prva ploča sa pesmama »Himne ljubavi«,

»Moje verovanje« i »To je tvoje ime« je postepeno koncentrisala pažnju javnosti i danas je jedan od francuskih best-selera.

Njen TV-debi je posmatrao i Džon Stark, ličnost koja je od 1939. godine stvarala karijeru Džoni Holideja. On je odmah posle njene tačke seo u taksi i u zgradi francuske televizije napravio sa njom dogovor o preuzimanju brige o daljim nastupima. Tako je ona 5. marta nastupila u »Ed Sullivan Show«, emisiji u Njujorku a 1. aprila u engleskom »Redi, stedi, go« programu. Tamo je osvojila i same kritičare, koji su je definisali kao uspešni spoj Brende Li i Edit Piaf. Porodica Matje je velika jer Mirej ima sedmoro braće i pet sestara. Njen otac je kamenorezac pa ona mora materijalno da ga pomaže. Još uvek nije zadovoljna svojim postignutim profesionalnim nivoom i zato njen radni dan izgleda ovako: od 10 do 14 časova proba sa Anri Barsom, pianistom Saria Aznavura; posle ručka sledi kurs pevačkog disanja koji vodi jedan od pariskih idola iz vremena tridesetih godina, pa lekcija ponašanja i dobrih manira, koju daje bivši diplomata, zatim gimnastika, igranje i neizbežnih 120 minuta engleskog jezika. Vrlo naporno i ambiciozno, kao što se vidi. Ovakav rad spojen sa velikim talentom i vokalnim kvalitetima koje Mirej poseduje mora da donese željene rezultate i zato se njen budući razvoj očekuje sa velikim nestrpljenjem. I dalje mnogo sreće Mirej!

džuboks
magazin

ANSAMBL

WALKER BROTHERS